Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΠΕΜΠΤΗ
3
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1942

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ Β. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ | Ἔτος 10ον ◆ Ἀρ. Φύλλου 3064]94 | Τιμὴ δρχ. 60 | Γραφεῖα Μητροπόλεως 42 — Ἀρ. τηλ. 38-31 — ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ — ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἱστορικαὶ αἱ εὐθῦναι

Ἡ Ἑλλάς, εἰς τὴν μακραίωνα καὶ τόσον πολυκύμαντον ἱστορίαν της, διῆλθε πολλάκις περιόδους δυσκόλους καὶ σκληράς. Ἀντιμετώπισε ἀντιξοότητας καὶ δυσχερείας ὀρθία, θαρραλέα, ἀποφασιστικὴ καὶ ἀκλόνητος. Μὲ ἀκατάλυτον πίστιν πρὸς τὰ ἰδεώδη της. Μὲ πλήρη συνείδησιν τῆς ἀποστολῆς της. Δι' αὐτὸ ἐδοξάσθη. Δι' αὐτὸ ἐθαυμάσθη. Δι' αὐτὸ ζῆ, ἐνῶ τόσα ἄλλα κράτη καὶ ἔθνη ἐξεφυλίσθησαν καὶ ἐξηφανίσθησαν.

Τὸ θέαμα ὅμως, τὸ ὁποῖον ἐμφανίζει σήμερον δὲν τὸ ἐνεφάνισε εἰς καμμίαν ἄλλην ἐποχὴν τῆς ζωῆς της. Δὲν εἶναι ἁπλῶς θέαμα θλιβερόν. Δὲν εἶναι μόνον θέαμα ἀπογοητευτικὸν καὶ ἀκατανόητον. Εἶναι ἐξοργιστικόν. Ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον πρὸς τὰς παραδόσεις της καὶ τὴν ἱστορίαν της. Ἐγκληματικὸν διὰ τὴν ὕπαρξίν της καὶ τὸ μέλλον της. Εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐπαύριον μιᾶς ἀτυχοῦς πολεμικῆς περιπετείας, ἐνῶ θὰ ἔπρεπε μὲ περίσκεψιν καὶ σοβαρότητα ἀνάλογον πρὸς τὰς σημερινὰς σκληρὰς περιστάσεις νὰ ἀντιμετωπισθοῦν τὰ ἀνακύψαντα προβλήματα, ἐνῶ ἡ ἐθνικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη ὤφειλαν νὰ κατευθύνουν τὰς πράξεις καὶ τὰς ἐνεργείας, ἐνῶ ἡ σωτηρία τῆς φυλῆς καὶ ἡ διατήρησις τῆς ἐθνικῆς τιμῆς καὶ ἀξιοπρεπείας ἔπρεπε ν' ἀποτελοῦν τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον καὶ τὴν κατευθυντήριον γραμμὴν τῶν ἐπιδιώξεων, ἡ Ἑλλὰς ἐχωρίσθη εἰς δύο στρατόπεδα. Εἰς τὸ ἕνα—περιχαρακωμένον ἀπὸ κυκλώπεια τείχη χρυσοῦ καὶ σάκκους χαρτονομισμάτων—ἀνάλγητοι καὶ ἀναίσχυντοι, παμφάγοι μαυροαγοριτικοὶ δράκοι, συμμορίαι αἰσχροκερδῶν καὶ κερδοσκόπων, σπεῖραι ληστῶν καὶ ἐκμεταλλευτῶν τῆς λαϊκῆς δυστυχίας, ἄνθρωποι τοῦ Σατανᾶ, βυσσοδομοῦν καὶ καταστρώνουν σχέδια ἐξοντώσεως καὶ ἀφανισμοῦ. Ἐναντίον τίνος; Ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Ἐναντίον τοῦ ἄλλου στρατοπέδου, ἐναντίον τοῦ στρατοπέδου τῆς ἐργασίας καὶ τῆς τιμῆς, εἰς τὸ ὁποῖον στρατιαὶ ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν, ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν, εὐσυνειδήτων ἐμπόρων, ἀπόρων καὶ προσφύγων, ὀρφανῶν καὶ τραυματιῶν, ἀνθρώπων τοῦ μόχθου καὶ τῆς ἐργασίας, ἀγωνίζονται διὰ νὰ ζήσουν ἑαυτοὺς καὶ τὰ τέκνα των. Καὶ μεταξὺ τῶν δύο στρατοπέδων ἕνα κράτος, διστακτικὸν καὶ ἄτολμον, προσπαθοῦν μὲ συμβιβασμοὺς καὶ ἡμίμετρα νὰ ἐπιβάλη τὸ κῦρος του.

Οἱ Κροῖσοι τοῦ μαυροαγοριτισμοῦ—εἰς τοὺς ὁποίους δυστυχῶς συγκαταλέγονται καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς πλουσίους, ἀλλὰ ὀλίγοι εὐτυχῶς—δὲν ἐκόρεσαν ἀκόμη τὴν δίψαν των. Ἀποβαλόντες πᾶν πρόσχημα καὶ πάντα χαλινόν, ἐπέπεσαν κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καί, μοναδικὸν σκοπὸν των τάξαντες τὸν ἀποθησαυρισμόν, ὀργιάζουν. Ὑψώνοντες καὶ ὑποβιβάζοντες τὴν τιμὴν τῆς λίρας, συγκεντρώνοντες καὶ ἀποκρύπτοντες τὰ τρόφιμα, ἐξαφανίζοντες τὰ φάρμακα, νοθεύοντες τὸν ἄρτον, ἀσυγκίνητοι διὰ τὴν δυστυχίαν τοῦ λαοῦ, ἀδιάφοροι διὰ τὸ δρᾶμα τῆς Ἑλλάδος, θησαυρίζουν ἐξακολουθητικῶς καὶ ἀδιακόπως, ἀσύδοτοι. Δὲν τοὺς συγκινοῦν αἱ πληγαὶ τῆς τραυματισμένης Ἑλλάδος. Δὲν ῥιγοῦν διὰ τὴν ἀθλιότητα καὶ τὸν μαρασμὸν ποὺ ἐσκόρπισαν. Δὲν σέβονται τοὺς νόμους. Δὲν ἔχουν τιμὴν καὶ ἠθικήν. Δὲν τρέμουν τὸν Θεόν. Ἡ ψυχή των ἐπορρώθη. Τίποτε δὲν ὑπολογίζουν. Πρὸ οὐδενὸς ὀρρωδοῦν. Δὲν τοὺς ἐνδιαφέρει ἐὰν θὰ ἐξαφανισθοῦν ἐξ αἰτίας τῆς δυστυχίας τὴν ὁποίαν αὐτοὶ ἐδημιούργησαν μερικαὶ χιλιάδες Ἑλλήνων. Ἀρκεῖ νὰ συγκεντρώσουν αὐτοὶ περισσότερα ἑκατομμύρια καὶ νὰ ἐπεκτείνουν τὸν κύκλον τῶν ληστρικῶν ἐργασιῶν των, ἀδιάφορον ἂν ἡ τακτική των ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῶν νεκροταφείων.

Δεινοπαθῶν συνεπείᾳ τῆς ἀνηκούστου καὶ πρωτοφανοῦς αὐτῆς καταστάσεως ὁ Ἑλληνικὸς λαός, παλαίει διὰ νὰ ζήση. Πιστεύων ὅτι ἡ ἐργασία εἶνε δῶρον τοῦ Θεοῦ καὶ χαρὰ τῆς ζωῆς, ἐργάζεται ὅπου εὑρίσκεται, ὅπου ἐτάχθη. Εἰς τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας, εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ ἐργαστήρια, εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰ σχολεῖα, εἰς τὰ καταστήματα καὶ τὰ γραφεῖα, εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ τὰ ἐργοστάσια, εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν. Ἀπὸ τὴν ἐργασίαν του τὴν πολύμορφον γνωρίζει ὅτι ἐξαρτᾶται ἡ ζωή του, ἡ ζωὴ τῆς οἰκογενείας του, ἡ ζωὴ τῆς πατρίδος του. Ἀγαπᾶ τὴν Ἑλλάδα. Ζῆ δι' αὐτήν. Ὑπερηφανεύεται διότι ἐγεννήθη Ἕλλην. Ἀλλὰ μὲ πικρίαν καὶ πόνον διερωτᾶται: Πῶς θὰ ζήση αὐτὸς καὶ ἡ Ἑλλὰς ὅταν εἰς κάθε βῆμα του συναντᾶ ἀσύδοτον, ἀχαλίνωτον καὶ δολοφονικὴν τὴν μαύρην ἀγορὰν μὲ τοὺς σκοτεινοὺς πράκτοράς της, ἑτοίμην νὰ τὸν κατασπαράξη μὲ τοὺς αἰχμηροὺς ὀδόντας της καὶ τοὺς γαμψοὺς ὄνυχάς της; Ὅταν ἐξανεμίζεται εἰς ἕνα λεπτὸν ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἐργασίας του ἢ τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεώς του; Ὅταν τὰ εἴδη διατροφῆς ἀνέρχονται καθ' ἑκάστην εἰς ἀστρονομικὰ ὕψη; Ὅταν ἡ κερδομανία τῶν ἀσυνειδήτων γκάγκστερς τοῦ μαυροαγοριτισμοῦ τὸν ἐξουθενώνει; Ὅταν πρωτοφανὴς διὰ τὴν ἱστορίαν μας ἀτομισμὸς ἐπικρατεῖ; Ὅταν ὁ κάθε Ἕλλην ἐνδιαφέρεται μόνον διὰ τὸν ἑαυτόν του; Ὅταν τὸ κράτος καὶ οἱ ἐκπρόσωποί του δὲν ἐπιδεικνύουν τὴν ἐπιβαλλομένην σκληρότητα κατὰ τῶν ἀσελγούντων ἐπὶ τοῦ πτώματος τῆς Ἑλλάδος;

Διότι πρέπει νὰ ὁμολογηθῆ, ὅτι τὸ κράτος, μὲ τὰς πολυπροσώπους ὑπηρεσίας του, δὲν ἐκινήθη ἀποφασιστικὸν διὰ νὰ πατάξη τὸν μαυροαγοριτισμόν. Δὲν ἐπέδειξε τὴν ἀπαιτουμένην τόλμην. Ἀπὸ ὅλας τὰς ἐνεργείας του ἔλλειπεν ἡ σφραγὶς τῆς ἰσχυρᾶς πρωτοβουλίας. Ἡ θέλησις νὰ ἐπιβληθῆ σκληρὸν καὶ ἀμείλικτον, πλῆττον πάντα ἔνοχον, οἱοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι, ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκεται, ὁπουδήποτε καὶ ἂν κρύπτεται. Ἡ ἐγκληματικὴ δρᾶσις τῶν μαυροαγοριτικῶν σπειρῶν ἦτο καὶ εἶναι ἀκόμη δυνατὸν νὰ παραλύση καὶ νὰ συντριβῆ. Ἀρκεῖ τὸ κράτος νὰ θελήση. Ἀρκεῖ οἱ ἐκπρόσωποί του νὰ συναισθανθοῦν ὅτι ἐκπροσωποῦν ἕνα κράτος. Αἱ εὐθῦναι των ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἱστορικαί.

Αἱ ἀοριστίαι, ἡ ἀτολμία, οἱ δισταγμοί, τὰ ἡμίμετρα ἂς σταματήσουν. Διότι ἐνῶ εἰς τίποτε δὲν ὠφελοῦν τοὐναντίον καὶ τὴν δυστυχίαν τοῦ λαοῦ ἐπαυξάνουν καὶ τοὺς αἰσχροκερδεῖς περισσότερον ἀποθρασύνουν καὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ κράτους καταρακώνουν. Ἀρκετὰ μᾶς ἐξέθεσεν ὁ μαυροαγοριτισμὸς καὶ ὡς σύνολον καὶ ὡς ἄτομα, καὶ μᾶς ἐνεφάνισεν ἀπολιτίστους καὶ αἰσχροὺς φιλοτομαριστάς. Ἂς μὴν τοῦ ἐπιτραπῆ πλέον ν' ἀποδίδη τὴν στάσιν τοῦ κράτους εἰς ἔλλειψιν θάρρους καὶ ἀδυναμίαν πυγμῆς. Τὰ δολοφονικά του ἐγχειρίδια εἶναι καιρὸς νὰ θραυσθοῦν. Ἡ Ἑλλὰς δὲν θ' ἀποθάνη ἐπειδὴ τὸ θέλουν μερικοὶ κερδοσκόποι. Δὲν θ' ἀτιμάση τὴν ἱστορίαν της διότι ἐπιθυμοῦν ὀλίγοι νὰ θησαυρίσουν. Πρέπει νὰ παύση νὰ εἶναι χωρισμένη εἰς δύο στρατόπεδα. Οἱ ὑφέλληνες τοῦ μαυροαγοριτικοῦ στρατοπέδου ἂς ἐξοντωθοῦν. Τὸ κράτος μὲ χεῖρα ἀκλόνητον καὶ σταθερὰν ἂς δώση τὸ σύνθημα, καὶ ἂς κάμη τὴν ἀρχήν. Εἰς τὴν προσπάθειαν του αὐτὴν θὰ εὕρη σύσσωμον παρὰ τὸ πλευρόν του τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Διὰ νὰ ἀποδειχθῆ ὅτι ὅταν μερικαὶ χιλιάδες κερδομανῶν ἐνεφάνισαν τὸ πρωτοφανὲς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος φαινόμενον τῆς ἐλλείψεως κάθε ἐθνικῆς συνοχῆς καὶ κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, κράτος καὶ λαὸς ὤρθωσαν τὸ ἀνάστημά των καὶ ἐξήλειψαν τὸ στίγμα.

Κ. ΔΗΜΑΔΗΣ

ΜΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΙΕΡΟΤΕΛΕΣΤΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

Ἡ ἀθάνατος ΕΛΛΑΣ

ΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΥ ΣΙΛΛΕΡ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Δεκέμβριος.— Εἶνε γνωστὸν πόσον συχνὰ ἔχει ἐμπνευσθῆ ὁ μεγαλύτερος λυρικὸς ποιητὴς τῆς Γερμανίας ὁ Φρειδερῖκος Σίλλερ ἀπὸ τὸν ἀθάνατον μυθολογικὸν καὶ ἰδεολογικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος. Ὅτι δὲ ὁ ἑλληνικὸς αὐτὸς κόσμος παρὰ τὸν σημερινὸν πόλεμον ποὺ ἀναστατώνει ὅλους τοὺς λαούς, ζῆ ὅπως πάντοτε ζωντανὸς καὶ γοητευτικὸς μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ, ἀπεδείχθη ἀκόμη μιὰ φορὰ εἰς μίαν ἡμερίδα ποὺ ἐδόθη τελευταίως εἰς τὸ Σίλλερ—Τεάτερ τοῦ Βερολίνου τοῦ ὁποίου ἡ αἴθουσα ἦταν ἀσφυκτικὰ γεμάτη.

Τὴν διεύθυνσιν τῆς φιλολογικῆς αὐτῆς πανδαισίας ἀπὸ τὸ πλουσιώτατον ἔργον τοῦ Σίλλερ εἶχε ὁ Δρ Βίλελμ Φρέγκερ. Τὴν ἀρχὴν ἔκαμαν οἱ «Θεοὶ τῆς Ἑλλάδος» ὁ τόσον αἰσθηματικὸς αὐτὸς θρῆνος διὰ τὴν ἁρμονίαν μεταξὺ θείας δυνάμεως καὶ ἀνθρώπων ποὺ ἐχάθη διὰ τὴν ἀλησμόνητον ἐκείνην ἐποχὴν μιᾶς θαυμασίας νεότητος τῆς ἀνθρωπότητος ποὺ δὲν ἐπανέρχεται πιά. Ἐπηκολούθησεν ἡ ὡραιοτέρα ἔκφρασις τῆς ἀνθρωπίνης κοινότητος καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ, «Τὰ Ἐλευσίνια μυστήρια». Ἔπειτα ἡ φυγὴ ἀπὸ τὸν ἐπιπόλαιον ὑπερπολιτισμὸν εἰς τὴν ἁγνὴν φύσιν, ὁ «Περίπατος». Κατόπιν ἐνεφανίσθησαν δύο μορφαὶ τῆς πίστεως τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων πρὸς τὴν εἱμαρμένην: ἡ μοναχικὴ ἀπελπισία ἐμπρὸς εἰς τὴν ἀναπότρεπτον καὶ μοιραίαν συμφορὰν ἡ «Κασσάνδρα» καὶ ἡ παρήγορος συμβουλὴ νὰ ζῆ ὁ ἄνθρωπος καὶ ν' ἀπολαμβάνη τὸ παρὸν ποὺ τοῦ παρέχει ἡ μοῖρα τὰ «Νικητήρια».

Στὸ τέλος τῆς ὡραίας αὐτῆς φιλολογικῆς ἡμερίδος ἀνέγνωσεν ὁ μεγάλος ἠθοποιὸς καὶ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ Σίλλερ-Τεάτερ Χάϊνριχ Γκεόργκε, ἀπὸ τὸ πεζογράφημα τοῦ Σίλλερ. «Ἡ νομοθεσία τοῦ Λυκούργου καὶ τοῦ Σόλωνος», τὸ ἀπόσπασμα «Σπάρτη» ποὺ ἀποτελεῖ μίαν θαυμασίαν εἰκόνα κρατικῆς θελήσεως καὶ τάξεως καὶ θυσιῶν τοῦ λαοῦ ὑπὲρ τοῦ συνόλου. Ἐκτὸς τοῦ Γκεόργκε συνέβαλον μὲ τὰς ζωντανὰς ἀπαγγελίας των εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς πνευματικῆς αὐτῆς ἱεροτελεστίας καὶ οἱ ἠθοποιοὶ Μαρία Ἄϊς καὶ Κλάους Κλάουζεν. Ι.

ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

Ἡ «Κάρμεν» στὸ «Πάνθεον»

Ἐξαιρετικὴ πρεμιέρα αὔριον βράδυ εἰς τὸ «Πάνθεον». Ὁ θίασος Οἰκονόμου ἀνεβάζει τὴν θρυλικὴ «Κάρμεν», μία ἀπὸ τὶς καλλίτερες ὀπερέττες ποὺ εἶδε τὸ θεατρόφιλο κοινό μας. Ἡ «Κάρμεν» ὡς κινηματογραφικὸν ἔργον κατέπληξε. Οἱ χιλιάδες τῶν φίλων τῆς ὀθόνης ποὺ τὸ εἶδαν πρὸ τριετίας διατηροῦν ἀκόμη ζωηρὲς τὶς ἀναμνήσεις τους ἀπὸ τὸ ἀριστουργηματικὸ ἐκεῖνο ἔργο. Τὰ τραγούδια τῆς Ἰμπέριο Ἀρζεντίνας τὰ τραγουδοῦν ἀκόμη ἄπειρα χείλη. Ὡς ὀπερέττα ἡ «Κάρμεν» θὰ ἐνθουσιάση. Γιατὶ ὁ θίασος Οἰκονόμου, ἐνισχυθεὶς μὲ δύο ἐκλεκτοὺς τενόρους τοῦ ἐλαφροῦ θεάτρου μας, τοὺς κ. κ. Δακόπουλον καὶ Κορασίδην, κατέβαλε φιλοτίμους προσπαθείας γιὰ ν' ἀνεβάση τὸ ἔργον μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἐπιμέλειαν καὶ εὐσυνειδησίαν.

Ἡ Τοῦλα Δράκου ὡς Κάρμεν, καὶ τὰ ἄλλα διαλεχτὰ στοιχεῖα τοῦ ἀρτίου αὐτοῦ θιάσου στοὺς διαφόρους ρόλους των, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀμίμητο Παρασκευᾶ Οἰκονόμου, θ' ἀποδώσουν στὴν «Κάρμεν» ὅλες των τὶς δημιουργικὲς ἱκανότητες. Ἡ «Κάρμεν» χωρὶς ἀμφιβολία θὰ σημειώση σταθμὸ στὰ θεατρικὰ χρονικά μας. Θὰ εἶνε τὸ φαβορὶ ἔργο τῆς ἀρχομένης αὔριον θεατρικῆς ἑβδομάδος.

ΕΠΩΛΟΥΝ ΕΙΣ ΜΕΓΑΛΑΣ ΤΙΜΑΣ

Ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς Ἀγορανομίας συνελήφθησαν οἱ Ι. Μπουρλᾶ διότι ἐπώλησε μεταχειρισμένους σωλῆνας θερμαστρῶν πρὸς 13.000 ἕκαστον, Ἀμὶρ Χαΐμ διότι ἀπῄτησε διὰ τὴν πώλησιν μιᾶς ὄρνιθος δρ. 12.000, Χαρ. Ζαφειρίου διότι ἐπώλησε μανδαρίνια ὑπὲρ τὴν διατίμησιν.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΕΙΔΩΝ ΓΡΑΦΗΣ ΚΑΙ ΓΡΑΦΙΚΗΣ ΥΛΗΣ

Ἐν σχέσει μὲ τὴν χθεσινὴν δημοσίευσιν πρόκειται περὶ δηλώσεως καὶ οὐχὶ περὶ κατασχέσεως εἰδῶν γραφῆς.

Πρόκειται λοιπὸν νὰ δηλωθοῦν ὅπως ἀναφέρει καὶ τὸ κείμενον τῆς δημοσιεύσεως τὰ ὀνομαζόμενα γραφικὰ εἴδη.

Ὑπηρεσία Διαχειρίσεως Χάρτου

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ θέσις τῆς Ἱσπανίας

ΠΟΙΑ Η ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣΑ ΑΠΟΨΙΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Δεκέμβριος.— Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ κατάστασις εἰς τὴν βόρειον Ἀφρικὴν ἐξελίσσεται μοιραίως πρὸς τὴν πρώτην—ἴσως δὲ καὶ ἀποφασιστικὴν — σύγκρουσιν μεταξὺ τῶν δυνάμεων τοῦ Ἄξονος καὶ τῶν ἀγγλοαμερικανικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Τύνιδα ἢ τὸ Ἀλγέριον, τὰ βλέμματα τοῦ κόσμου εἶνε ἐστραμμένα καὶ πρὸς τὴν Ἰβηρικὴν Χερσόνησον. Ἡ παραβίασις τῶν γαλλικῶν ἀποικιῶν τῆς βορειοδυτικῆς Ἀφρικῆς ὑπὸ τῶν Ἀγγλοσαξώνων δὲν ἠμποροῦσε βεβαίως νὰ ἀφήση ἀδιάφορον καὶ τὴν Ἱσπανίαν, ἥτις εὑρέθη αἰφνιδίως τόσον πλησίον τῆς ζώνης τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων.

Κατὰ τὴν γνώμην τῶν πολιτικῶν κύκλων τοῦ Βερολίνου, τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἠναγκάσθη νὰ λάβη ἀμέσως ἡ Ἱσπανία, ἀποδεικνύουν τὴν σταθερὰν θέλησιν τῆς χώρας ταύτης νὰ προστατεύση τὴν ἀκεραιότητα καὶ ἀνεξαρτησίαν της ἐναντίον πάσης ἐπιθέσεως ἢ παραβιάσεως. Ἡ μερικὴ κινητοποίησις, εἰς τὴν ὁποίαν προέβη ὁ ἀρχιστράτηγος Φράνκο, ἀποτελεῖ ἓν μέτρον ἀσφαλείας πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐνδεχομένων κινδύνων διὰ τὴν Ἱσπανίαν καὶ τὰς κτήσεις της συνεπείᾳ τῶν ἀποβάσεων τῶν ἀγγλοαμερικανικῶν στρατευμάτων εἰς τὰς ἀπέναντι τῆς Ἱσπανικῆς χερσονήσου ἀκτὰς ὡς καὶ τόσον πλησίον τῆς Ἱσπανικῆς ζώνης τοῦ Μαρόκου.

Ἐκ τῆς γερμανικῆς πλευρᾶς ἐπιδεικνύεται ἐπιφυλακτικότης εἰς τὰς ἐπισήμους κρίσεις ἔναντι τῶν μέτρων ποὺ λαμβάνει ἡ Ἱσπανικὴ Κυβέρνησις, δοθέντος ὅτι ταῦτα ἀποτελοῦν ἐσωτερικὴν ὑπόθεσιν τῆς φίλης πρὸς τὸν Ἄξονα χώρας. Δύναται, παρὰ ταῦτα, νὰ λεχθῆ ὅτι τὸ Βερολῖνον παρακολουθεῖ μὲ συμπάθειαν καὶ κατανόησιν τὴν ἄγρυπνον ταύτην στάσιν τῆς κυβερνήσεως τῆς Μαδρίτης. Μερικαὶ γερμανικαὶ ἐφημερίδες τονίζουν ὅτι, πράγματι, ὁ κ. Φράνκο ἔχει κάθε λόγον νὰ παρακολουθῆ ἀγρύπνως τὴν κατάστασιν, διότι βλέπει σήμερον τὴν χώραν του περιστοιχιζομένην ἀπὸ Δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι, παρ' ὅλας τὰς σημερινὰς φιλικὰς διαβεβαιώσεις των, εἶναι ἀνέκαθεν οἱ δεδηλωμένοι ἐχθροὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἱσπανοῦ ἐθνικοῦ ἀρχηγοῦ μὲ ἀπεριγράπτους ἀγῶνας καὶ θυσίας ἐγκαθιδρυθέντος καθεστῶτος τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ ἰσχύος. Δὲν λησμονεῖται ἐπίσης ἐν Βερολίνῳ ὁ κοινὸς ἀγὼν τῶν χωρῶν τοῦ Ἄξονος μετὰ τῆς Ἱσπανίας κατὰ τοῦ μπολσεβικισμοῦ, ἀγὼν ποὺ συνεχίζεται καὶ σήμερον ἐπίσης διὰ τῆς λαμπρᾶς συμμετοχῆς τῆς Ἱσπανικῆς Κυανῆς Μεραρχίας εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν τῆς Ῥωσσίας.

Ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρον εἶνε ἓν σχετικὸν ἄρθρον τῆς ἡμιεπισήμου «Ἐθνικῆς Ἐφημερίδος» τοῦ Ἔσσεν, εἰς τὸ ὁποῖον παρέχονται πολιτικὰ καὶ στρατηγικὰ στοιχεῖα περὶ τῆς σημερινῆς θέσεως τῆς Ἱσπανίας. Τὸ γερμανικὸν φύλλον ἀναφέρει, πρὸ παντός, τὸ Ἱσπανικὸν μέτωπον τοῦ Ἀτλαντικοῦ ποὺ ἀντιπροσωπεύεται κυρίως ἀπὸ τὰς Καναρίους Νήσους, αἱ ὁποῖαι, ἀπὸ πολλοῦ ἤδη, ἔτυχον τῆς ἀγρύπνου στρατιωτικῆς φροντίδος τῆς Μαδρίτης. Αἱ νῆσοι αὐταὶ ἐνισχύθησαν στρατιωτικῶς, κατὰ τρόπον ἀθόρυβον, διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως βαρυτάτου πυροβολικοῦ καὶ αὐξήσεως τῶν αὐτόθι φρουρῶν. Ἡ στρατιωτικὴ ἐνίσχυσις τῶν σπουδαιοτάτων τούτων νήσων ἔχει τὴν στρατηγικὴν σημασίαν της ἰδίως διὰ τὰς ἱσπανικὰς κτήσεις εἰς τὴν Δυτικὴν Ἀφρικήν, τὰς ὁποίας καὶ προστατεύουν.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἱσπανικὴν ζώνην τοῦ Μαρόκου, διὰ τὴν ὁποίαν μεριμνᾶ ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ ἀκριβῶς ὁ κ. Φράνκο, ἐλήφθησαν ἐγκαίρως σημαντικὰ μέτρα ἀσφαλείας. Ὡς γνωστόν, ἡ Ἱσπανία, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παρόντος πολέμου, ἔλαβεν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν της τὴν μέχρι πρό τινος διεθνῆ ζώνην τῆς Ταγγέρης ποὺ εὑρίσκεται ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ νοτιωτάτου ἄκρου τῆς Ἱσπανίας. Ἡ Ἀγγλία μὲ μεγάλην δυσφορίαν καὶ μὲ ἐπίσημον διαμαρτυρίαν εἶχε λάβει γνῶσιν τοῦ μέτρου τούτου τῆς Ἱσπανικῆς κυβερνήσεως, εὑρεθεῖσα πρὸ τετελεσμένου γεγονότος. Συνεπῶς, καθὼς γράφει ἡ «Ἐθνικὴ Ἐφημερὶς τοῦ Ἔσσεν», ἡ Ἱσπανία εἶνε ἠναγκασμένη νὰ παραμένη ἐν ἐπιφυλακῇ, δοθέντος ὅτι οἱ Ἀγγλοαμερικανοί, μὲ τὴν νέαν κατάστασιν ποὺ ἐδημιουργήθη εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικήν, θὰ θεωρήσουν, ἀναμφιβόλως, εὔθετον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπεκτείνουν τὴν κυριαρχίαν των καὶ ἐπὶ τῆς νοτίου ἀκτῆς τοῦ πορθμοῦ τοῦ Γιβραλτὰρ καὶ ν' ἀνατρέψουν οὕτω τὴν ὑπὸ τοῦ Καουντίλλιο μὲ τόσους κόπους δημιουργηθεῖσαν ἰσχυρὰν θέσιν τῆς Ἱσπανίας εἰς τὴν Δυτ. Μεσόγειον.

Ἡ ὁμολογουμένη πρόθεσις τῶν Ἡν. Πολιτειῶν καὶ τῆς Ἀγγλίας ἢ μᾶλλον τὸ ἔκδηλον σχέδιον τῶν τῆς ἐπιθέσεως, μὲ ἀφετηρίαν τὴν Βόρ. Ἀφρικήν, κατὰ τοῦ νοτίου μετώπου τοῦ ἰσχυροτάτου φρουρίου ποὺ λέγεται «Ἠπειρωτικὴ Εὐρώπη», καθιστᾶ καὶ ἄλλην νησιωτικὴν ὁμάδα τῆς Ἱσπανίας, τὰς Βαλεαρίδας, ἀντικείμενον ἀγρύπνου στρατιωτικῆς φροντίδος τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο. Βεβαίως, τὰ ταχύτατα μέτρα ποὺ ἔλαβον ἐγκαίρως αἱ Δυνάμεις τοῦ Ἄξονος προστατεύουν ἤδη πλήρως τὰς νοτίους ἀκτὰς τῆς Γαλλίας. Ἐὰν ὅμως δὲν ἀνετρέπετο οὕτω τὸ ἀγγλοαμερικανικὸν σχέδιον ἐπιθέσεως κατὰ τῆς μεσογειακῆς παραλίας τῆς Γαλλίας, δὲν θὰ ἐδίσταζον βεβαίως οἱ ἀντίπαλοι τοῦ Ἄξονος νὰ καταλάβουν τὰς Βαλεαρίδας διὰ νὰ τὰς καταστήσουν ἐνδιάμεσον σταθμὸν καὶ πολύτιμον βάσιν ἀνεφοδιασμοῦ διὰ μίαν τοιαύτην ἐπιχείρησίν των. Διότι αἱ νῆσοι αὐταὶ κεῖνται ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς ναυτικῆς ὁδοῦ ἀπὸ τοῦ Ὀρὰν καὶ τοῦ Ἀλγερίου πρὸς τὴν Μασσαλίαν, κυριαρχοῦν τῆς Δυτ. Μεσογείου καὶ ἀποτελοῦν πολύτιμον προστασίαν διὰ τὰς ἀνατολικὰς ἀκτὰς τῆς ἱσπανικῆς χερσονήσου.

Τὰ ὑπὸ τοῦ Ἄξονος ληφθέντα ἀποφασιστικὰ μέτρα διὰ τῆς καταλήψεως τῆς Τύνιδος καὶ τῶν γαλλικῶν ἀκτῶν τῆς Μεσογείου ἀπήλλαξαν, ἀναμφιβόλως, τὴν Ἱσπανίαν ἑνὸς μεγάλου μέρους τῶν ἀνησυχιῶν της. Ἡ γερμανικὴ ἐφημερὶς ὑπενθυμίζει πάντως ὅτι ἡ Ἀγγλία τρὶς ἤδη κατέλαβε τὰς Βαλεαρίδας (1708—1756, 1765—1782 καὶ 1798—1802). Τί σημαίνει ἡ ὑπὸ ξένων κατοχὴ τῶν νήσων τούτων, περὶ τούτου εἶχε πικρὰν πεῖραν ὁ στρατηγὸς Φράνκο καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τελευταίου ἐμφυλίου πολέμου.

Θ. Σ.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΣΥΡΡΑΞΕΩΣ

Κατέρχονται εἰς τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης τὰ βυθιζόμενα ἀτμόπλοια;

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΛΟΙΑ ΠΟΥ ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΝ ΜΕΤΕΩΡΑ ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ;

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ.— Ἀναγινώσκομεν καθημερινῶς εἰς τὰς ἐφημερίδας εἰδήσεις περὶ βυθιζομένων πλοίων. Ἐν τῇ συναφείᾳ ταύτῃ συναντῶμεν ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι καίτοι εὐχαρίστως ἀσχολοῦνται μὲ προβλήματα τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, διαπράττουν λάθος ὁσάκις πρόκειται νὰ ἀπαντήσουν εἰς τὸ ἐρώτημα: Μέχρι ποίου βάθους κατέρχεται εἰς τὴν θάλασσαν τὸ καταβυθιζόμενον πλοῖον. Κατέρχεται τοῦτο μέχρι τοῦ πυθμένος τῆς θαλάσσης;

Εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο δίδεται πολλάκις ἡ ἑξῆς ἀπάντησις:

"Ὅσω βαθυτέρα εἶνε μία θάλασσα, τοσούτω περισσότερον αὐξάνει ἡ πίεσις τῶν ὑδάτων ἐφόσον προχωροῦμεν εἰς τὸ βάθος αὐτῆς. Ὅσω μεγαλυτέρα ὅμως εἶνε ἡ πίεσις τοσούτω περισσότερον συμπιέζονται αἱ μᾶζαι τῶν ὑδάτων καὶ κατὰ συνέπειαν, τοσούτω βαρύτερον καθίσταται τὸ ὕδωρ. Συνεπῶς εἰς ἓν ὡρισμένον βάθος τῆς θαλάσσης τὸ βάρος τοῦ πλοίου θὰ γίνη ἴσον πρὸς τὸ βάρος τοῦ ἐκτοπιζομένου ὕδατος, ὁπότε συμφώνως πρὸς τὸν γνωστὸν νόμον τῆς ὑδραυλικῆς, τὸ πλοῖον θὰ παραμείνη μετέωρον ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὑδάτων. Συνεπῶς, λέγουν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, τὰ πλοῖα τὰ ὁποῖα τορπιλλίζονται εἰς θέσεις ὅπου ἡ θάλασσα ἔχει μεγάλο βάθος, δὲν δύνανται νὰ βυθισθοῦν μέχρι τοῦ πυθμένος.

Ἐκ πρώτης ὄψεως ἡ ἀπάντησις αὕτη φαίνεται βασιζομένη ἐπὶ λογικῶν ὑπολογισμῶν, ἐν τῇ πραγματικότητι ὅμως οὐδεμία θάλασσα τῆς γῆς ἔχει, ἔστω καὶ κατὰ προσέγγισιν τοιοῦτον βάθος ὥστε νὰ λάβη χώραν ἡ ἀνωτέρω περίπτωσις. Τοῦτο δυνάμεθα νὰ ἀποδείξωμεν ἀμέσως. Ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι ἓν σιδηροῦν πλοῖον βυθίζεται εἰς μίαν θέσιν ὅπου ἡ θάλασσα ἔχει βάθος 10500 μέτρων. Τὸ εἰδικὸν βάρος τοῦ ὕδατος εἶνε 1, τοῦ σιδήρου 7. Εἰς βάθος 10.080 μέτρων θὰ ἔπρεπε τὸ ὕδωρ νὰ ἔχη ἑπταπλάσιον βάρος ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ βάρος τὸ ὁποῖον ἔχει ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης διὰ νὰ παρεμποδισθῆ ἡ περαιτέρω βύθισις τοῦ πλοίου. Ἐν τῇ πραγματικότητι ὅμως πῶς μεταβάλλεται τὸ βάρος τοῦ ὕδατος ἐφ' ὅσον εἰς τὰ βαθύτερα στρώματα τῆς θαλάσσης ἡ πίεσις αὐτοῦ αὐξάνει; Στήλη ὕδατος ὕψους 10 μέτρων ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν πίεσιν μιᾶς ἀτμοσφαίρας, ἡ ὁποία εἶνε ἴση πρὸς ἓν χιλιόγραμμον ἐπὶ ἐπιφανείας ἑνὸς τετραγωνικοῦ ἑκατοστομέτρου.

Δι' ἐφαρμογῆς πιέσεως μιᾶς ἀτμοσφαίρας δύναται νὰ συμπιεσθῆ τὸ ὕδωρ μόνον κατὰ 120.000 (ἓν εἰκοσάκις χιλιοστὸν) τοῦ χώρου τὸν ὁποῖον καταλαμβάνει. Εἰς βάθος 10,000 μέτρων ἡ πίεσις ἀνέρχεται εἰς 1000 ἀτμοσφαίρας. Ὁ χῶρος τὸν ὁποῖον καταλαμβάνει τὸ ὕδωρ εἰς τὸ βάθος τοῦτο εἶνε μόνον κατὰ 0,05 μικρότερος. Ἑπομένως εἰς βάθος 10.000 μ. τὸ εἰδικὸν βάρος τοῦ ὕδατος αὐξάνει κατὰ 0,05, ἤτοι ἀπὸ 1 γίνεται 1,05. Ἡ τοιαύτη αὔξησις τοῦ βάρους τοῦ ὕδατος εἶνε μηδαμινὴ ἔναντι τοῦ εἰδικοῦ βάρους τοῦ σιδηροῦ σκάφους τὸ ὁποῖον εἶνε 7. Θὰ ἔπρεπε ἑπομένως ἡ θάλασσα νὰ ἔχη βάθος 140 φορὰς 10.000 μέτρα ἤτοι 1,4 ἑκατ. μέτρα διὰ νὰ γίνη τὸ εἰδικὸν βάρος τοῦ ὕδατος ἴσον πρὸς τὸ τοῦ σιδήρου.

ΠΕΡΙ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

ΑΙ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΑΙ ΑΚΤΑΙ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΜΑΣΣΑΛΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΛΩΝ: οἱ σημαντικώτεροι γαλλικοὶ πολεμικοὶ λιμένες.

Τοῦ πλοιάρχου **Β. ΒΙΝΤΕΜΑΝ**

Αἱ ἀπὸ τῶν ἱσπανικῶν μέχρι τῶν ἰταλικῶν συνόρων διήκουσαι μεσογειακαὶ ἀκταὶ τῆς Γαλλίας διαιροῦνται εἰς δύο τμήματα, σαφῶς διακρινόμενα μεταξύ των κατὰ τὴν μορφήν: Τὴν χθαμαλὴν ἀκτὴν τῆς Λαγκεδόκης πρὸς δυσμάς, περιλαμβάνουσαν καὶ τὸν κόλπον τῆς Λυῶνος, καὶ τὴν βραχώδη ἀκτὴν πρὸς ἀνατολάς, τὴν ἀκτὴν τῆς Προβηγκίας. Τὰ δύο αὐτὰ τμήματα χωρίζονται μεταξύ των διὰ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ροδανοῦ.

Αἱ ἀκταὶ τῆς Λαγκεδόκης συνεχίζονται, οὕτως εἰπεῖν, πρὸς τὰ ἐνδότερα διὰ σειρᾶς λιμνῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπετέλουν ἄλλοτε τμήματα τῆς θαλάσσης. Ἡ χθαμαλότης τῶν ἀκτῶν καὶ αἱ προσχώσεις αἱ προκαλούμεναι ὑπὸ τῶν πολυαρίθμων ποταμῶν (πλὴν τοῦ Ροδανοῦ, ἂς σημειώσωμεν τὸν Ὠντ, τὸν Ὄρμπ, τὸν Ἐρὼ κλπ.) ἔκαμαν ὥστε νὰ παρακμάσουν καὶ σχεδὸν νὰ ἐκλείψουν πολυάριθμοι λιμένες οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀνθηρότατοι ἐκεῖ, ἰδία κατὰ τὸν Μεσαίωνα. Τοιοῦτοι λιμένες εἶνε οἱ τοῦ Ὄρλ, τῆς Αἰγκιέν, τοῦ Μουπελλιέ.

Οἱ μόνοι λιμένες, οἱ ὁποῖοι ἀπέμειναν εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην εἶνε, ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς, ἡ Πὸρ Βάντρ, ἡ Σέττ, τὸ Σαὶν Λουΐ, τὸ Πὸρ Μπούκ. Ἐξ αὐτῶν ὁ λιμὴν τῆς Βάντρ δύναται νὰ παράσχη ἀγκυροβόλιον εἰς πολεμικὰ σκάφη παντὸς εἴδους πλὴν τῶν μεγάλων πλοίων μάχης, ὁ λιμὴν τῆς Σέττ δύναται νὰ περιλάβη καὶ βαρέα καταδρομικά, ἐνῶ ὁ λιμὴν τοῦ Σαὶν Λουΐ εἶνε προσιτὸς παρὰ μόνον εἰς ἀντιτορπιλλικά. Οὐδεὶς πάντως ἀπὸ τοὺς λιμένας αὐτοὺς δὲν διαθέτει δεξαμενὰς καὶ ἐγκαταστάσεις πρὸς ἐπισκευὴν πολεμικῶν σκαφῶν. Ἀντιθέτως, ὅλοι σχεδὸν ἔχουν λαμπρὰς ἐγκαταστάσεις ἀνεφοδιασμοῦ εἰς ἄνθρακα καὶ πετρέλαιον. Ἡ Βάντρ καὶ ἡ Σέττ ἔχουν σημαντικὰς ἐπακτίους ὀχυρώσεις. Παρὰ τὸ Σαὶν Λουΐ ἀρχίζει ἡ πρὸς τὴν θάλασσαν ἄγουσα διῶρυξ τοῦ Ροδανοῦ προσιτὴ εἰς σκάφη μέχρις ἐκτοπίσματος ἓξ μέτρων.

Ὅσον ἀφορᾶ τὴν διὰ τῆς Ναρμπὸν διερχομένης διώρυγος τοῦ Νότου, τὴν Ζιρὸντ ἡ ὁποία ἐκβάλλει εἰς τὸν Βισκανικὸν κόλπον καὶ τὴν διώρυγα τοῦ Ὠντ, αὗται ἔχουν τοπικὴν μόνον συγκοινωνιακὴν σημασίαν, διότι δὲν ἐπραγματοποιήθη εἰσέτι ἡ ἀπὸ τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου σχεδιαζομένη διεύρυνσίς του.

Αἱ ἀκταὶ τῆς Λαγκεδόκης εἶνε ἐξαιρετικὰ ἐπικίνδυνοι διὰ τὰ πλοῖα καὶ δι' αὐτὸ ἐλάχιστα προσιταὶ εἰς ἀποβάσεις ἀπὸ θαλάσσης. Ἐξαίρεσιν ἀποτελεῖ μόνον ὁ λιμὴν τῆς Βάντρ, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ ἡ σύνδεσις μὲ τὴν ἐνδοχώραν εἶνε ἐλαττωματική, συνεπείᾳ τοῦ ὀρεινοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἐδάφους.

Ἐντελῶς διαφορετικαὶ ἐμφανίζονται αἱ ἀκταὶ τῆς Προβηγκίας, μὲ τοὺς ἡμικυκλικοὺς τῶν ὅρμους. Ἐδῶ ὑπάρχει μέγας ἀριθμὸς καλῶν καὶ ἤδη ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος γνωστῶν φυσικῶν λιμένων καὶ ἀνθηρῶν ἐμπορικῶν κέντρων, ὁ σημαντικώτερος τῶν ὁποίων εἶνε ἡ Μασσαλία. Ἡ θέσις τοῦ λιμένος τούτου εὑρισκομένου ἐγγὺς τοῦ Δέλτα τοῦ Ροδανοῦ, εἶνε λίαν πλεονεκτική, διότι δύναται νὰ χρησιμοποιῆ ὡς συγκοινωνιακὴν ὁδὸν τὸν ποταμὸν τοῦτον. Αἱ πρὸ αὐτοῦ εὑρισκόμεναι νησῖδες τὸν προστατεύουν ἀπὸ τοὺς ἀνέμους καὶ ὁ εἰς μῆκος πέντε ὁλοκλήρων χιλιομέτρων διήκων, παραλλήλως πρὸς τὴν ἀκτήν, μῶλος προεκτείνει τὸν φυσικὸν τοῦτον λιμένα. Ἑπτὰ δεξαμεναί, ἡ μεγαλυτέρα τῶν ὁποίων ἔχει μῆκος 205 μέτρων, πλάτος 25 καὶ βάθος ἐννέα μέτρων, συνδυάζονται μὲ ἀρίστας ἐγκαταστάσεις διὰ τὴν ναυπήγησιν καὶ βελτίωσιν σκαφῶν καὶ μηχανῶν.

Αἱ μέγισται ἐξ ἄλλου δυνατότητες τὰς ὁποίας παρέχει διὰ τὸν ἀνεφοδιασμὸν τῶν πλοίων εἰς ἄνθρακα, πετρέλαιον, εἴδη διατροφῆς καὶ παντὸς εἴδους ἄλλα ὑλικά, καθιστοῦν τὴν Μασσαλίαν τὸν σπουδαιότερον λιμένα ὁλοκλήρου τῆς Δυτικῆς Μεσογείου καὶ τὸν πρῶτον λιμένα ὁλοκλήρου τῆς Γαλλίας. Μεγάλα λιμενικὰ ἔργα ἐξασφαλίζουν ὡσαύτως καὶ διὰ τὸ μέλλον τὸν λιμένα τοῦτον. Μία διῶρυξ, διερχομένη ἐν εἴδει σήραγγος διὰ μέσου ἑνὸς ἀνατιναχθέντος βράχου καὶ ἔχουσα μῆκος ἑπτὰ περίπου χιλιομέτρων, συνδέει τὸν λιμένα μετὰ τοῦ Ροδανοῦ καὶ ἐπιτρέπει τὸν εἴσπλουν σκαφῶν μέχρι 1500 τόννων.

Παραλλήλως πρὸς τὴν ἐμπορικήν του σημασίαν, ὁ λιμὴν τῆς Μασσαλίας δύναται, χάρις εἰς τὰς τεχνικὰς καὶ ὑλικάς του δυνατότητας, νὰ ἀποτελέση καταφύγιον καὶ ὁρμητήριον ἑνὸς μεγάλου πολεμικοῦ στόλου, μολονότι κατὰ τὴν εἰρηνικὴν περίοδον οὐδέποτε ἀντιμετωπίσθη ἡ τοιαύτη χρησιμοποίησίς του, λόγω τῆς γειτνιάσεως τοῦ εἰδικοῦ πολεμικοῦ λιμένος τῆς Τουλῶνος. Ἀντιθέτως, ὁ λιμὴν τῆς Μασσαλίας ἐχρησιμοποιήθη πάντοτε διὰ τὴν μεταφορὰν στρατευμάτων εἰς τὴν Ἀφρικήν. Ἰσχυραὶ ἐπάκτιοι ὀχυρώσεις, ἐφωδιασμέναι ἐν μέρει μὲ βαρύτατα τηλεβόλα, περιβάλλουν κυκλοτερῶς τὸν λιμένα, ἄλλαι δὲ ὀχυρώσεις προστατεύουν τὰς πρὸ αὐτοῦ νησῖδας.

◆

Ἀνατολικῶς τῆς Μασσαλίας καὶ εἰς τὸ μέσον ἀκριβῶς τῆς προεξοχῆς τῶν ἀκτῶν τῆς Προβηγκίας, εὑρίσκεται ἡ Τουλών, ὁ σημαντικώτερος πολεμικὸς λιμὴν τῆς Γαλλίας μετὰ τὴν Βρέστην. Ὁ λιμὴν της ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα βαθὺν καὶ ἀσφαλῆ ὅρμον, συνδυαζόμενον μὲ διαφόρους μικροτέρους παραλλήλους ὅρμους. Μία ἰσχυρῶς ὀχυρωμένη χερσόνησος, χωροῦσα δαιδαλωδῶς πρὸς τὴν θάλασσαν, τὸν ἀποκλείει οὕτως εἰπεῖν ἀπὸ τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος. Ὁ κυρίως ναύσταθμος εὑρίσκεται εἰς τὴν βορείαν πλευρὰν τοῦ ἐσωτερικοῦ λιμένος, χωριζομένου δι' ἑνὸς μεγάλου κυματοθραύστου ἀπὸ τὸν ἐξωτερικὸν λιμένα. Ἀμφότεροι οἱ λιμένες ἐσωτερικὸς καὶ ἐξωτερικός, προστατεύονται πλήρως καὶ δύνανται νὰ παράσχουν ἄσυλον εἰς τὸν μεγαλείτερον στόλον. Εἰδικαὶ ἐγκαταστάσεις διὰ τὴν ἐπισκευὴν πλοίων ἢ τὴν ναυπήγησιν νέων, καὶ μάλιστα μεγάλων, ἕνδεκα δεξαμεναί, ἡ μεγαλειτέρα τῶν ὁποίων ἔχει μῆκος 440 μέτρων, πλάτος 36 καὶ βάθος 12 μέτρων, μεγάλαι ἐναποθηκεύσεις ἄνθρακος καὶ πετρελαίου, ἀποθῆκαι ζωοτροφιῶν καὶ ναρκῶν εἰδικὸς ἐκτοξευτὴς ὑποβρυχίων, ἓν στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον τελείως συγχρονισμένον, καθιστᾶ ἀπεριόριστον τὴν πολεμικὴν χρησιμότητα τῆς Τουλῶνος. Μέγας ἀριθμὸς βαρυτάτων ἐπακτίων τηλεβόλων, πεδία ναρκῶν, ἀεροδρόμια καὶ εἰδικοὶ ἐξωπλισμένοι χῶροι προσθαλασσώσεως ὑδροπλάνων, ἰσχυρὰ ἀντιαεροπορικὴ ἄμυνα, συμπληρώνουν τὰς στρατιωτικάς της ἐγκαταστάσεις, εἰς τρόπον ὥστε ἡ Τουλὼν εὑρίσκεται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ὡς πολεμικὸς λιμὴν καὶ ὡς πολεμικὴ βάσις.

Ὁ ἀνατολικῶς τῆς Τουλῶνος κείμενος λιμὴν τῆς Ὑέρ, ὁ ὁποῖος προστατεύεται ἀπὸ τὴν πλευρὰν τῆς θαλάσσης διὰ πολλῶν νησίδων, χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ στόλου τῆς Μεσογείου δι' ἀσκήσεις βολῆς καὶ εἶνε καλὸν ἀγκυροβόλιον διὰ μεγάλα ἐπίσης σκάφη.

Τὸ ὑπόλοιπον τμῆμα τῶν ἀκτῶν μέχρι τῶν ἰταλικῶν συνόρων ἔχει μίαν σειρὰν ὅρμων μὲ ἀγκυροβόλια, χρησιμοποιήσιμα ἐν μέρει, ἀλλ' ἡ χρησιμοποίησις των ἐξαρτᾶται ἐν πολλοῖς ἀπὸ τοὺς εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην πνέοντας ἀνέμους καὶ ἰδίως τὸν «μιστράλ».

Οἱ ὅρμοι τοῦ Σαὶν Τροπέζ, τῆς Φρεζὺς καὶ τῆς Ναπούλ (τελευταῖαι κατὰ σειρὰν εἶνε αἱ Κάνναι), ὁ ὅρμος τῆς Βιλλφράνς, κείμενος ἐγγύτατα τῆς Νικαίας καὶ ὁ ὅρμος τοῦ Σαὶντ Ὀσπὶς παρὰ τὸ Μονακό, πρέπει ὡσαύτως νὰ μνημονευθοῦν.

Οἱ λιμένες οὗτοι εἶναι μικροί, δὲν ἔχουν οὔτε δεξαμενὰς οὔτε ἐγκαταστάσεις πρὸς ἐπισκευὴν καὶ ἐξοπλισμὸν σκαφῶν καὶ δύνανται εἰς περιωρισμένον μόνον μέτρον νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς πολεμικοὶ λιμένες. Μία σιδηροδρομικὴ γραμμή, διερχομένη ἐγγύτατα τῆς θαλάσσης λόγω τῆς ἀμέσως ὑπερθεν αὐτῆς ἐκτεινομένης ὀροσειρᾶς, συνδέει τοὺς λιμένας τούτους μεταξύ των καὶ μετὰ τῆς Τουλῶνος. Εἷς καλὸς αὐτοκινητόδρομος χρησιμεύει πρὸς τὸν αὐτὸν ἐπίσης σκοπόν.

Ἐνῶ οἱ μικροὶ οὗτοι λιμένες δύνανται νὰ χρησιμεύουν ὡς καταφύγια διὰ μικρὰ σχετικῶς σκάφη, εἶναι ὅλοι ἐλάχιστα ἐνδεδειγμένοι διὰ νὰ χρησιμεύσουν δι' ἐπιβιβάσεις μεγάλων στρατιωτικῶν δυνάμεων.

Ἡ Μασσαλία καὶ ἡ Τουλών, αἱ ὁποῖαι εἶναι κατάλληλοι πρὸς τοῦτο, παρέχουν ὡσαύτως τὰς μεγαλειτέρας δυνατότητας εἰς τὸν ἀμυνόμενον πρὸς ἀπόκρουσιν ἀποπειρῶν ἀποβάσεως ἐνδεχομένου ἐχθροῦ. Μὲ τὴν ταχεῖαν προέλασιν τῶν δυνάμεων τοῦ Ἄξονος εἰς τὰς γαλλικὰς ἀκτὰς τῆς Μεσογείου, αἱ ἐλπίδες τῶν «Συμμάχων» νὰ «δρασκελίσουν» τρόπον τινὰ τὰς ἀκτὰς ταύτας, ματαιοῦνται ὁριστικῶς.

ΑΙ ΑΠΑΤΗΛΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ ΤΩΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΩΝ

Ο ΡΑΔΙΟΣΤΑΘΜΟΣ «ΣΟΒΙΕΤΟΥΚΡΑΝΙΑ»

ΔΙΗΝΕΚΕΙΣ ΨΕΥΔΕΙΣ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΕΞΑΠΑΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

ΑΚΙ.— Ὅτε, κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πολέμου μετὰ τῆς Φιλλανδίας, τὰ σοβιετικὰ στρατεύματα δὲν εἶχον εἰσβάλη εἰσέτι εἴκοσι χιλιόμετρα εἰς τὴν Φιλλανδίαν, αἴφνης δι' ὅλων τῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν τῆς σοβιετικῆς ἑνώσεως, μετεδίδετο ἡ ἰδιαιτέρα γνωστοποίησις περὶ σχηματισμοῦ μιᾶς νέας σοβιετικῆς κυβερνήσεως ἐν Φιλλανδίᾳ. Κατὰ τὴν κοινοποίησιν ταύτην ἡ ἐν Φιλλανδίᾳ ἐξουσία εἶχε περιέλθη εἰς χεῖρας τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος καὶ ὅτι ἡ νέα κυβέρνησις Φιλλανδίας εἶχε συνάψει μετὰ τῆς σοβιετικῆς ἑνώσεως εἰρήνην.

Ὅπως προσδώσωσιν μεγαλυτέραν πίστιν εἰς τὴν ψευδῆ τοιαύτην εἴδησιν κατὰ τὴν μεταβίβασιν ἀνεκοινοῦτο, ὅτι ἡ εἴδησις αὕτη διεδόθη διὰ τοῦ ραδιοφώνου καὶ ἠγγέλθη παρὰ τῶν Μπολσεβίκων.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ παρήγετο ἡ ἐντύπωσις, ὅτι ἡ νέα φιλλανδικὴ κυβέρνησις κάπου εἰς τὸ μέτωπον εὑρίσκεται καὶ ἐν Φιλλανδίᾳ ἔχει ἐκραγῆ ἐπανάστασις. Πράγματι τίποτε παρόμοιον δὲν ἔλαβε χώραν καὶ οὕτω ἡ κυβέρνησις Φιλλανδίας ἐν Μόσχᾳ εἶχε σχηματισθῆ καὶ ὁ κατάλογος τῶν μελῶν της, ἐν τῇ κυβερνήσει τοῦ Στάλιν, εἶχε καταστρωθῆ. Ἡ ἡρωϊκὴ ἄμυνα τοῦ φιλλανδικοῦ λαοῦ ἔχει ἐκμηδενίση ὅλους τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν μπολσεβίκων καὶ ἡ φενάκη μὲ τὸν σχηματισμὸν μιᾶς σοβιετικῆς κυβερνήσεως ἐν Φιλλανδίᾳ ἀπεδείχθη, ὡς ὁλοσχερὴς ἀποτυχία.

Τώρα χρησιμοποιοῦν οἱ μπολσεβίκοι ἀκριβῶς τὴν ἰδίαν ἀπάτην μὲ τὰ ἀπ' αὐτῶν ἀποσπασθέντα ἐδάφη. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον λαμβάνουσι χώραν διηνεκῶς ραδιοφωνικαὶ μεταβιβάσεις, αἵτινες δῆθεν ἐκ τῶν ραδιοφωνικῶν πομπῶν «Σοβιετικὴ-Λευκορουθηνία», εἰς λευκορουθηνικὴν γλῶσσαν καὶ «Σοβιετουκρανία» εἰς οὐκρανικὴν γλῶσσαν μεταδίδονται. Ὁ προορισμὸς τῶν ἐκπομπῶν τούτων ἔγκειται εἰς τοῦτο, ὅπως παράγωσι ἐντύπωσιν, ὅτι ἡ λευκορουθηνία καὶ ἡ Οὐκρανία δὲν ἔχουν εἰσέτι ἀποσπασθῆ τῆς Μόσχας καὶ ὅτι οἱονδή ποτε μέρος τῆς Οὐκρανίας καὶ τοῦ πληθυσμοῦ της εὑρίσκονται εἰσέτι εἰς χεῖρας σοβιετικάς.

Μετὰ τὴν κατὰ τὸ θέρος τοῦτο ἀπελευθέρωσιν τῆς Οὐκρανίας, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐδαφῶν τοῦ Δόν, Κουμπὰν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν Βορονές, ἐκ τῶν μπολσεβίκων διὰ τῆς γερμανικῆς καταλήψεως, τὸ πρῶτον μέρος τοῦ προορισμοῦ τοῦ εἰρημένου ραδιοφωνικοῦ πομποῦ κατέστη ἀνεκτέλεστον.

Οὔτε κἂν περὶ τῆς δράσεως τῶν ἀψιμαχιῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τούτου τῆς Οὐκρανίας δύναται τι πλέον ὁ πομπὸς νὰ ἀναγγείλη.

Ἀλλ' ἤδη ἡ σοβιετικὴ προπαγάνδα θέλει νὰ προξενήση τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ Οὐκρανία μόνον προσωρινῶς ἔχει ἀπωλεσθῆ δι' αὐτὴν καὶ ὅτι τὸ μέγιστον καὶ ὅτι τὸ πολυτιμότατον μέρος τῆς οὐκρανικῆς ἀριστοκρατίας εὑρίσκεται ἐπὶ τοῦ μὴ καταληφθέντος ἐδάφους.

Οὕτω λοιπὸν κομίζει διηνεκῶς εἰδήσεις ὁ ραδιοπομπὸς «Σοβιετουκρανία» ἐπὶ τῆς ἐργασίας τῶν διανοουμένων τῆς Οὐκρανίας ἢ τῶν οὐκρανικῶν ἐκπολιτιστικῶν ὀργανώσεων ἐν Οὐραλίοις ἢ καὶ παρὰ τῷ Βόλγα. Ἀρχὰς Ὀκτωβρίου τούτου τοῦ ἔτους ἀνέφερε π.χ. ὁ ραδιοπομπὸς οὗτος μίαν εἴδησιν περὶ τῆς ἐργασίας τῆς κεκανονισμένης περιόδου τῆς ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν.

Ἐκεῖ ἦσαν δῆθεν οἱ ἀντιπρόσωποι ὅλων τῶν οὐκρανικῶν καθιδρυμάτων ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν, οἵτινες πρότερον ἀνῆκον εἰς τὴν οὐκρανικὴν ἀκαδημίαν ἐπιστημῶν. Παρέλειψεν ὅμως ὁ σοβιετικὸς ραδιοπομπὸς μίαν πραγματικότητα, ἤτοι ὅτι οἱ μπολσεβίκοι ἐπέτυχον μόνον μονομερῆ μέλη τῆς ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν ἐξ Οὐκρανίας νὰ ἀπαγάγωσι καὶ ὅτι οὗτοι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἠδύναντο νὰ ἀντιπροσωπεύσωσιν ἅπαντας τοὺς διανοουμένους τῆς Οὐκρανίας.

Ὡς ἰδιαιτέρως πειστικὸν στοιχεῖον πρὸς τοῦτο δυνατὸν νὰ χρησιμεύση, ὅτι τώρα ἐν Κιέβῳ μία σειρὰ ὁλόκληρος καθιδρυμάτων ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν ἐργάζονται, ἅτινα πρότερον ἀνῆκον εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς οὐκρανικῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν.

Χάρις εἰς τὴν ἀνιδιοτελῆ ἐργασίαν τῶν καλλίστων ἀντιπροσώπων τῶν διανοουμένων Οὐκρανίας, ἐπετεύχθη, ὅπως κατὰ μέγα μέρος ὑποφευχθῶσιν αἱ καταστροφαὶ τὰς ὁποίας προὐτίθεντο νὰ διαπράξωσι οἱ μπολσεβίκοι καὶ νὰ συνεχισθῆ ἐκ νέου ἡ ὁμαλὴ ἐργασία. Ἤδη διὰ δευτέραν φορὰν ἐγένετο ἔναρξις τῆς ἐποχῆς μετὰ τὰς τακτικὰς παραστάσεις καὶ δὴ ἐν αὐτῷ τῷ Κιέβῳ καὶ οὐχὶ ἐν Οὔτρα.

Παρεστάθησαν ἡ Κάρμεν, Κύκνειος λίμνη, Κοππέλια, οἱ Κώδωνες τῆς Κορνεβίλλης, Φάουστ κ. ἄ. Τὸ ἐν Κιέβῳ ἐργαστήριον κινηματογραφικῶν ταινιῶν οὐχ ἧττον θὰ δυνηθῆ ἤδη κατὰ μέγα μέρος νὰ ἐκθέση τὰς ἐπιδείξεις του καὶ προετοιμάζει ἤδη ἕνα ἀριθμὸν νέων κινηματογραφικῶν ταινιῶν.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ἐπειγόντως δακτυλογράφος γνωρίζουσα ἄριστα γραφομηχανὴν Γερμανικὴν διὰ τὸ Γερμανικὸν Γραφεῖον Προπαγάνδας ὁδὸς Βασιλίσσης Ὄλγας 36.

ΛΑΘΡΑΙΟΝ ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΟΝ

Συνελήφθη ὁ Λαζ. Φερρέρ διότι κατελήφθη κατέχων 50 φυλλάδια λαθραίου σιγαροχάρτου.

Τελευταῖαι Εἰδήσεις καὶ Τηλεγραφήματα

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ο ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΟΠΙΣΘΕΝ ΤΩΝ "ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ" ΠΡΟΣΧΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΑΓΓΛΟΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ

Αἱ ἀντιθέσεις των ἐπὶ τῶν ἐμπορικοῦ, πολιτικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ ἐπιπέδου

ΒΕΡΝΗ, (D. N. B.).— Ἡ «Μπέϋνερ Τὰχ Βὰχτ» ἀσχολεῖται μὲ τὸν ἕνεκα τοῦ παρόντος πολέμου δημιουργηθέντα «ἰμπεριαλιστικὸν ἀγῶνα συναγωνισμοῦ μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἡν. Πολιτειῶν». Ἡ ἐφημερὶς κάμνει ἐπισκόπησιν τῶν μεμονωμένων πολεμικῶν γεγονότων ἀπὸ τῆς Δουγκέρκης μέχρι τοῦ λιμένος τῶν Μαργαριτῶν καὶ τῆς Σιγκαπούρης ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἀμφοτέρων τῶν Ἀγγλοσαξωνικῶν χωρῶν ἐπὶ τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ πολιτικοῦ πεδίου καὶ γράφει μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς :

Ἐξωτερικῶς ἡ ἔντασις ἐξεδηλώθη εἰς τὴν γνωστὴν ἀμερικανικὴν ἐκστρατείαν ἐναντίον τῆς βρεττανικῆς αὐτοκρατορικῆς πολιτικῆς ἡ ὁποία κατὰ πρῶτον ἀνελήφθη ἀπὸ τὸ περιοδικὸν «Φόρτσουν» ἐπίσημον ὄργανον τῆς Οὐόλστριτ καὶ τῶν Τράστ καὶ ἐξεχείλησε εἰς κατηγορίας ὅτι οἱ Ἄγγλοι θέλουν πρωτίστως νὰ διατηρήσουν καὶ νὰ ὑπερασπίσουν τὴν αὐτοκρατορίαν.

Κατόπιν ἀνακλήσεως τὴν ὁποίαν ἐξεβίασεν ἡ βρεττανικὴ διπλωματία, ὁ Οὐΐλκυ ἐσχάτως ἐπανέλαβε τὰς κατηγορίας ταύτας εἰς σφοδρὸν λόγον ἐναντίον τοῦ Τσῶρτσιλ καὶ κατηγόρησε τοὺς Ἄγγλους ὅτι δὲν λαμβάνουν ὑπὸ σοβαρὰν ἔποψιν «τὸν χάρτην τοῦ Ἀτλαντικοῦ» καὶ ὅτι θέλουν μετὰ τὸν πόλεμον νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν παλαιάν των ἰμπεριαλιστικὴν πολιτικήν.

Οἱ ἐν Λονδίνῳ γνωρίζουν πολὺ καλὰ ἀναφέρει περαιτέρω ἡ ἐφημερὶς τί ὑπάρχει ὄπισθεν τῶν κατηγοριῶν τούτων: Τὸ κόμμα τῶν Τράστ καὶ εἷς ρωμαλέος ἀμερικανικὸς ἰμπεριαλισμός. Ὅτι τοῦτο οὕτως ἔχει, ἀπέδειξαν τὰ γεγονότα τῆς βορ. Ἀφρικῆς, ὅπου οἱ Ἀμερικανοὶ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Νταρλὰν ἐγκατέστησαν τὸν «ἀντιβασιλέα των». Ἐν Εὐρώπῃ δὲν κατενοήθη καλῶς, διατί οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπέτρεψαν εἰς αὐτὸν νὰ διαδραματίσῃ ἐκεῖ τόσον μεγάλον ρόλον. Αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι ἠθέλησαν νὰ ἐγκαταστήσουν ἐκεῖ μίαν προσωπικότητα ἡ ὁποία να ἐξαρτᾶται τελείως ἀπ' αὐτούς, τουτέστιν εἰςτὴν περίπτωσιν αὐτὴν νὰ εὑρίσκεται εἰς ἐχθρικὰς σχέσεις μὲ τοὺς Ἄγγλους, διότι μεταξὺ τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Οὐάσιγκτων ὑπάρχουν διαφωνίαι, ἐὰν ἡ Γαλλικὴ Βόρ. Ἀφρικὴ νομισματικῶς θὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὸ κράτος τοῦ δολλαρίου ἢ τῆς Ἀγγλικῆς λίρας. Ὅστις ἐγκαταστήσει τὸ νόμισμά του, θὰ ἔχῃ τὰ πρωτεῖα εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐκμετάλλευσιν. Περὶ αὐτοῦ πρόκειται. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἐπετράπη εἰς τὸν Νταρλὰν νὰ παίξῃ διὰ μιᾶς τοιοῦτον μεγάλον ρόλον. Οἱ Ἄγγλοι ἀντιλαμβάνονται πολὺ καλὰ τί συμβαίνει, ἂν καὶ λόγῳ συμμαχικῶν ἐπιφυλάξεων ἐμποδίζονται νὰ ἀφήσουν ὅπως ἐκδηλωθῇ ἐλευθέρως ἀπὸ ραδιοφώνου ἡ ἀγανάκτησις τοῦ Ντε Γκώλ.

Αἱ ἀμερικανοαγγλικαὶ ἀντιθέσεις ἔδειξαν εἰς τὸν κόσμον διὰ μίαν ἄλλην φοράν, ἀναφέρει ἐν τέλει ἡ «Μπέρναρ Τὰχ Βάχτ» τὸν ἰμπεριαλιστικὸν χαρακτῆρα τοῦ πολέμου τούτου τῶν Ἀγγλοσαξώνων σαφῶς.

Πολλοὶ ἐργάται ἦσαν διατεθειμένοι νὰ συνταυτίσουν τὴν ὑπόθεσίν των μὲ ἐκείνην τῶν Ἄγγλων καὶ τῶν Ἀμερικανῶν ὡς τῶν ἀντιπροσώπων τῆς δημοκρατίας. Ἀλλ' ὅμως ὄπισθεν τῆς δημοκρατικῆς προσωπίδος ἵσταται ὁ ἰμπεριαλισμός, ἡ ὑψίστη ἐκείνη βαθμὶς τῆς ἀναπτύξεως τοῦ καπιταλισμοῦ ὁ ὁποῖος μάχεται διὰ καθ' ὁλοκληρίαν διαφορετικοὺς πολεμικοὺς σκοπούς.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ ΑΕΡΑΜΥΝΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Ἀνωτέρα Διοίκησις Παθητικῆς Ἀεραμύνης ἀνακοινοῖ ὅτι :

Κατόπιν αὐστηρῶν διαταγῶν τῶν Γερμανικῶν Ἀρχῶν ἀπαγορεύεται τελείως καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς νυκτὸς ἓν τέταρτον ἀπὸ τῆς δύσεως καὶ μέχρι τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ἡ ὕπαρξις ἐξωτερικοῦ φωτισμοῦ.

Ἡ συσκότισις τῶν οἰκιῶν καὶ καταστημάτων πρέπει νὰ εἶναι πλήρης οὕτως ὥστε ἀπὸ τὰς θύρας καὶ παράθυρα καὶ τὰς γωνίας αὐτῶν ὡς καὶ τῶν ἐσωτερικῶν αὐλῶν καὶ ὀπισθίων ὄψεων τῶν κτιρίων νὰ μὴ ἐξέρχεται οὐδεμία ἀκτὶς φωτός.

Αἱ γωνίαι καὶ σχισμαὶ τῶν θυρῶν καὶ παραθύρων δέον νὰ καλυφθῶσιν ἐπιμελῶς διὰ νὰ μὴ εἶναι ἔξωθεν ὁρατὸς φωτισμός.

Ἐξωτερικὸς φωτισμὸς οἰκιῶν καὶ καταστημάτων ἀπαγορεύεται.

Ὁ φωτισμὸς τῶν μέσων συγκοινωνίας (αὐτοκινήτων, τροχιοδρόμων κ.λ.π.) δέον νὰ καλυφθῇ οὕτως ὥστε ἡ χαραμάδα φωτὸς νὰ μικρύνῃ καὶ νὰ χρησιμεύσῃ μόνον διὰ τὴν συγκοινωνίαν.

Σταθμεύοντα ὀχήματα πρέπει νὰ ἔχουν ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν κεκαλυμμένα φῶτα ἵνα διακρίνονται.

Οἱ παραβάται τῶν διατασσομένων μέτρων συσκοτίσεως θὰ συλλαμβάνονται καὶ θὰ τιμωροῦνται αὐστηρῶς, ἔτι δὲ θὰ στερηθῶσιν καὶ τοῦ φωτισμοῦ παντελῶς.

Θεσσαλονίκη τῇ 2 Δεκεμβρίου 1942
Ἐκ τῆς Ἀνωτέρας
Διοικήσεως Παθην. Ἀεραμύνης

ΤΟ ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΕΘΝΟΣ ΙΣΤΑΤΑΙ ΗΝΩΜΕΝΟΝ ΠΑΡΑ ΤΩ ΝΤΟΥΤΣΕ

Συνῆλθε τὸ ἀρχηγεῖον τοῦ φασιστικοῦ κόμματος

ΡΩΜΗ (D.N.B.).— Τὸ ἀρχηγεῖον τοῦ φασιστικοῦ κόμματος συνῆλθε τὴν Τετάρτην ἐν τῷ Παλάτσο Βενέτσια ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ντοῦτσε. Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς συνεδριάσεως ὁ γραμματεὺς τοῦ κόμματος ὑπουργὸς Βιντουσόνι ηὐχαρίστησε τὸν Ντοῦτσε ἐξ ὀνόματος πάντων τῶν μελανοχιτώνων διὰ τὸν μέγαν λόγον του.

«Τὸ ἔθνος», ὡς ἐδήλωσεν ὁ ὑπουργὸς Βιντουσόνι, «ἵσταται ἡνωμένον ὄπισθεν τοῦ Ντοῦτσε, ἐπειδὴ γνωρίζει ὅτι οὗτος τὸ ὁδηγεῖ μὲ τὴν ἰδιοφυΐαν του καὶ τὴν καρδίαν του εἰς τὴν ὁδὸν τῆς τιμῆς καὶ τοῦ μεγαλείου. Τὸ κόμμα βεβαιοῖ τὸ γεγονὸς τοῦτο διὰ τοῦ αἵματος τῶν πεσόντων μελῶν του. Ἐναντίον ἐκείνων οἱ ὁποῖοι μὲ ἀστείαν ἐπιπολαιότητα φαντάζονται ὅτι θὰ καταστρέψουν τὴν Ἰταλίαν, ὀρθοῦται ὁλόκληρος ὁ Ἰταλικὸς λαός, ὁ ὁποῖος εἶναι ἕτοιμος καὶ ἀποφασισμένος πάσῃ θυσίᾳ νὰ ἀγωνισθῇ μέχρι τῆς τελικῆς νίκης».

Κατόπιν ὁ ὑπουργὸς Βιντουσόνι ὑπέβαλε λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῆς δράσεως τοῦ κόμματος κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας.

ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΘΕΩΡΟΥΝΤΑΙ ΩΣ ΣΥΝΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΩΛΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΕΙΣ ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΑΣ ΤΙΜΑΣ

Ἡ Διεύθυνσις Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης εἰδοποιεῖ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ καταστημάτων, ὅτι εἰς τὰς βεβαιουμένας παραβάσεις αἰσχροκερδείας καὶ δὴ εἰς τὰς πωλήσεις εἰς ὑπερβολικὰς τιμὰς παντὸς βιωτικοῦ εἴδους, θεωροῦνται συνυπεύθυνοι συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος (Α-Ν. 382)36).

Ὅθεν συνιστᾶται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν διαφόρων καταστημάτων καὶ ἐπιχειρήσεων ὅπως μὴ ὑπακούωσιν εἰς τὰς ἐντολὰς τῶν διευθυντῶν των, περὶ διαθέσεως εἰς ὑπερβολικὰς τιμὰς τῶν εἰδῶν βιωτικῆς ἀνάγκης, διότι θὰ ἐφαρμόζωνται καὶ κατ' αὐτῶν αἱ αὐστηραὶ διατάξεις τοῦ ἀναφερομένου Α. Νόμου.

Θεσ)νίκη τῇ 3 Δ)βρίου 1942.
Ἐκ τῆς Δ)σεως Ἀστυνομίας.

ΑΠΟ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ Θ' ΑΡΧΙΣΗ Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΦΩΤΙΣΤΙΚΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ Κοινοῦ Θεσ)νίκης τὸ ὁποῖον ἐνεγράφη εἰς τὰς ὑποβληθείσας ἡμῖν μέχρι σήμερον καταστάσεις τῶν ἀστυνομικῶν τμημάτων Θεσ)νίκης καὶ δὲν ἔλαβε μέχρι σήμερον τὴν ἀναλογοῦσαν αὐτῷ ποσότητα φωτιστικοῦ πετρελαίου ὅτι ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας 7ην τρέχοντος θέλει γίνει ἔναρξις διανομῆς κατὰ τὴν κάτωθι σειρὰν καὶ εἰς τὰ ὁριζόμενα Πρατήρια ἀπὸ τῆς 8ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 12ης μ. καὶ ἀπὸ τῆς 2ας μ.μ. ἕως 4ης μ.μ. καθ' ἑκάστην.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς διανομῆς ἐπὶ τὸ ταχύτερον δέον οἱ προσερχόμενοι νὰ ἐφοδιασθῶσι πρότερον διὰ σημειώματος τῶν ἀστυνομικῶν τμημάτων εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἐμφαίνεται ὁ αὔξων ἀριθμὸς τῆς ἐγγραφῆς των εἰς τὰς καταστάσεις.

1) Πρατήριον Ἰακωβίδου (τέρμα Ντεπώ).
α) 1ον Ἀστυν. Τμῆμα, 7, 8 Δεκεμβρίου.
β) Ἀστυν. Σταθμοῦ Χαριλάου καὶ 11ου Ἀστυν. Τμήματος τὴν 9 Δεκεμβρίου.
2) Πρατήριον Γεωργίου (Πλατεῖα Σινδριβανίου)
α) 3ου καὶ 5ου Ἀστυνομ. τμημάτων 10 καὶ 11 Δεκεμβρίου.
β) 7ου Ἀστυν. Τμήματος 12, 13, 14 Δεκεμβρίου.
3) Πρατήριον Παπαδημητρίου (Μοναστηρίου 8).
α) 6ου Ἀστυν. Τμήματος καὶ 10 Ἀστυν. καὶ Σταθμοῦ Συκεῶν 15, 16, 17 Δεκεμβρίου.
β) 2ου Ἀστυν. Τμήματος τὴν 18 19 Δεκεμβρίου.
γ) 8ου καὶ 9 Ἀστυν. Τμημάτων 20, 21, 22 Δεκεμβρίου
4) Πρατήριον Νικολαΐδου (Λαγκαδᾶ 11)
α) Ἀστυν. Σταθμὸς Σφαγίων 23 Δεκεμβρίου
β) 4ου Ἀστυν. Τμήματος 27, 28, 29, 30 Δεκεμβρίου

Πρὸς ἀποφυγὴν συνωστισμοῦ καὶ παραπόνων ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τοῦ κοινοῦ ὅπως προσέρχεται ἀθορύβως καὶ κατὰ τὰς ὁρισθείσας ἐπακριβῶς ἡμερομηνίας καὶ ὥρας εἰς τὰ πρατήρια.

Ἐκ τῆς Ἐπιθεωρήσεως Σιδηροδρόμων Μακεδονίας—Θράκης

ΥΣΤΑΤΗ ΩΡΑ

Ο ΧΑΛΙΦΑΞ ΟΜΟΛΟΓΕΙ ΕΙΣ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΟΤΙ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ "ΣΥΜΜΑΧΩΝ" ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΔΥΣΜΕΝΕΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΟΤΙ ΗΤΟ ΠΡΟ ΕΝΟΣ ΕΤΟΥΣ

ΓΕΝΕΥΗ (D.N.B.).—Ὁ λόρδος Χάλιφαξ γράφει εἰς τὴν ἔκδοσιν Ἰανουαρίου τοῦ περιοδικοῦ «Ἀμέρικα» ὅτι ἀπὸ ὡρισμένης ἀπόψεως ἡ κατάστασις τῶν συμμαχικῶν ἐθνῶν εἶναι σήμερον δυσμενεστέρα παρὰ πρὸ ἑνὸς ἔτους. «Ἐὰν ἐπαναπαυώμεθα πολὺ ἐπὶ τοῦ χρόνου ὥστε νὰ μᾶς βοηθήσῃ οὗτος εἶπεν ὁ λόρδος Χάλιφαξ εἶναι δυνατὸν μίαν ἡμέραν νὰ ἐξυπνήσωμεν πρὸ ἀγρίας πραγματικότητος. Ἐὰν ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι διϊσχυρίζονται ὅτι ὁ χρόνος εἶναι σύμμαχός μας, ἐὰν δεχόμεθα ὅτι τὰ πράγματα θὰ ἀποβοῦν εὔκολα δι' ἡμᾶς καὶ δι' αὐτὸ τὰ παραμελοῦμεν, θὰ ἀπωλέσωμεν τὸν πόλεμον. Ἐὰν θέλωμεν νὰ κερδίσωμεν αὐτόν, τότε ὀφείλουν οἱ λαοὶ ὅλων τῶν συμμάχων ἐθνῶν νὰ ἐργασθοῦν τώρα, ὅπως δὲν εἰργάσθησαν ποτὲ πρότερον ἐν τῇ ζωῇ των.

Η ΓΑΛΛΙΑ ΟΦΕΙΛΕΙ ΝΑ ΣΥΜΒΑΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ (D.N.B.) — Εἰς πολλὰς σημερινὰς ἐφημερίδας δημοσιεύεται ἡ ὑπόμνησις ὅτι πρέπει νὰ ἐνεργῇ κανεὶς ταχέως πρὶν παρέλθει ἡ εὐκαιρία.

Ἡ «Ματαίν» γράφει ὅτι δὲν πρέπει νὰ χαθῇ οὐδεμία στιγμὴ τώρα. Εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ ἄμεσος ἐκκαθάρισις ἐξ ὅλων τῶν ὑπόπτων στοιχείων. Ὁ καιρὸς τῶν λόγων παρῆλθε. Πρέπει νὰ γίνῃ κάτι, καὶ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν καὶ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν. Ἀφοῦ ἔπεσεν ἡ Γαλλία εἰς τόσον μέγα βάθος, ὀφείλει τώρα νὰ εὕρῃ καὶ πάλιν τὴν βάσιν τῆς ἀναδημιουργίας.

Ὁ «Μικρὸς Παρισινὸς» γράφει ὅτι μετὰ δύο ἐτῶν ἀτυχῆ πολιτικὴν ἀπώλεσεν ἡ Γαλλία τὴν αὐτοκρατορίαν της, τὸν στόλον της καὶ τὸν στρατόν της. Ἡ Γαλλία—προσωρινῶς πιστεύομεν—ἔπαυσε νὰ εἶναι μία ἀποικιακὴ καὶ στρατιωτικὴ δύναμις. Τώρα ὑπολείπεται μόνον εἰς αὐτὴν ἡ ἐλπὶς νὰ γίνῃ μία ἐπαναστατικὴ δύναμις καὶ νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἀναδημιουργίαν ὄχι μόνον διὰ τῶν ἐργατικῶν της δυνάμεων ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς τῆς χώρας, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς πραγματοποιήσεως κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν μεταρρυθμίσεων. Δὲν εἶνε ὀργὰ νὰ γίνῃ ἡ ἔναρξις. Ἀπαιτεῖται ὅμως ταχεῖα δρᾶσις.

Η ΙΑΠΩΝΙΑ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΝΑ ΚΑΤΑΦΕΡΗ ΣΚΛΗΡΑ ΠΛΗΓΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

ΤΟΚΙΟ (D.N.B.)—Ὁ πρωθυπουργὸς στρατηγὸς Τόγιο ἐπεσκέφθη τὴν Τετάρτην τὸν σημαντικὸν λιμένα Χιροσίμα ἐν νοτίῳ Χόντο, ὅπου ἐπεθεώρησε ναυπηγεῖα καὶ ἐργοστάσια ἐξοπλισμοῦ. Ἐνώπιον τῶν ἐργατῶν τῆς βιομηχανίας ἐξοπλισμοῦ ἐξεφώνησεν ὁ Τόγιο ἕνα λόγον, ἐν τῷ ὁποίῳ μεταξὺ ἄλλων εἶπε τὰ ἑξῆς:

Ἡ Ἰαπωνία κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ πολέμου ἔθεσε τὰς βάσεις μιᾶς ἐπιτυχοῦς περαιτέρω διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου ἐν τῇ μεγάλῃ ἀνατολικῇ Ἀσίᾳ καὶ θὰ συνεχίσῃ νὰ καταφέρῃ σκληρὰ πλήγματα ἐναντίον τῶν Η. Π. καὶ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ νὰ μὴ ἀφήνῃ εἰς αὐτὰς οὔτε στιγμὴν ἡσυχίας. Ἡ σπουδαιοτέρα ἀπαίτησις διὰ τὸν ἐπιτυχῆ τερματισμὸν τοῦ πολέμου, ὡς ἐδήλωσεν ὁ Τόγιο, εἶναι ἡ αὔξησις τῆς μαχητικῆς ἱκανότητος τῆς Ἰαπωνίας διὰ τῆς κινητοποιήσεως ὅλων τῶν ἐθνικῶν βοηθητικῶν πηγῶν συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μεγάλων φυσικῶν βοηθητικῶν πηγῶν, αἱ ὁποῖαι νεωστὶ προσετέθησαν εἰς τὰς νοτίους περιοχάς. Ἐπεκαλέσθη δὲ τὴν συμβολὴν τῶν ἐργατῶν πρὸς ἀπόκτησιν τῆς νίκης.

ΕΠΙ ΚΛΟΠΗ

Ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀστυνομικῶν ὀργάνων συνελήφθησαν οἱ Μ. Σαμπεταΐ διότι ἔκλεψε καυσόξυλα ἐκ τῆς ἀποθήκης τοῦ Ι. Βαλίδου, Ἀβραὰμ Τεβὲτ διότι ἀφήρεσε μίαν βαλίτσαν πλήρη τροφίμων.

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὴν προσφιλὴν ἡμῶν μητέρα, ἀδελφήν, μάμμην καὶ προμάμμην

ΒΙΚΤΩΡΙΑ Ν. ΔΟΡΑΤΣΗ

ἐτῶν 83 ἐκ Κορυτσᾶς

θανοῦσαν χθὲς ἐκηδεύσαμεν σήμερον Πέμπτην καὶ ὥραν 3 μ. μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δαγκλῆ ἀριθμ. 5 εἰς τὸν Ἱερὸν ναὸν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης (παρὰ τὸ Ἱπποδράμιον).

Τὰ τέκνα: Χριστίνα καὶ Ἰωσὴφ Παπαγιάννης, Βασίλειος καὶ Εὔα Δοράτση. Οἱ ἀδελφοί: Πολυξένη, Ἀλεξάνδρα. Οἱ ἔγγονοι: Μαρίκα καὶ Ἰωάννης Κάτσιανος, Νῖκος, ἐλευθέριος καὶ Καίτη Παπαγιάννη. Ὁ δισέγγονος Κώστας Κάτσιανος.

Τὸν προσφιλῆ ἡμῶν πατέρα, θεῖον καὶ πάππον

ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΜΠΑΧΑΡΑΚΗΝ

ἐτῶν 67

θανόντα σήμερον κηδεύομεν αὔριον Παρασκευὴν 4 Δεκεμβρίου καὶ ὥραν 11.30' π. μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας (Νεκροταφεῖον). Παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως συνοδεύσωσι τὴν ἐκφορὰν αὐτοῦ.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 3 Δεκεμβρίου 1942

Τὰ τέκνα. Μιχαὴλ—Μαρίκα—Τάκης. Οἱ ἔγγονοι: Ὄλγα, Νῖκος. Οἱ συγγενεῖς: οἰκογένειαι Σαράντη, Τασίδου καὶ Παπαμόσχου.
Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι.

ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΔΥΣΠΕΨΙΑΣ ΜΕ ΣΥΝΘΕΤΙΚΗΝ ΔΙΑΓΝΩΣΙΝ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τέσσαρα χρόνια ἤμην ἀσθενὴς ἀπὸ στομαχικὴν δυσπεψίαν ἔχων βάρος κατὰ τὴν χώνευσιν κλπ. Μαθὼν ὅτι ὁ ἰατρὸς κ. Ἀργύριος Κούζας διὰ νέου συστήματος ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ χρόνιες καὶ βαρειὲς ἀσθένειες τὸν συνεβουλεύθην.

Κατὰ τὰς ὁδηγίας του 20 ἡμέρας δὲν ἔφαγα στερεὰ τροφή, ἀλλὰ μόνον χυλὸ ἀπὸ σιτάρι καὶ ὀπωρικά. Μὲ τοιαύτην φυσιοθεραπευτικὴν δίαιταν ξεφλογίσθηκε τὸ στομάχι καὶ ὁ ἐντερικὸς σωλήν, ἔπειτα ἤρχισα νὰ τρώγω στερεοτέραν τροφὴν τὴν ὁποίαν ἐχώνευα καὶ δυνάμωσα. Τώρα ζώνην δὲν φορῶ καὶ ἐνοχλήματα δυσπεψίας δὲν ἔχω. Τὸν εὐχαριστῶ πολύ.

Δημήτριος Σκαρδᾶς παντοπώλης
Θεσ)νίκη Κωνσταντίνου Μελενίκου 85

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΦΥΜΑΤΙΚΩΝ Θεσσαλονίκης καὶ Περιχώρων

Καλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη τῆς ὑφ' ἡμᾶς Ὀργανώσεως, ὅπως προσέλθουν τὸ ταχύτερον, ἐντὸς δύο ἡμερῶν, εἰς τὸ Καφενεῖον «Μητρόπολις», Συγγροῦ 22, πρὸς δήλωσιν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των προκειμένου νὰ διανεμηθοῦν ἐκ μέρους τοῦ Ἐπισιτισμοῦ κατήματα, ξυλάνθρακες κλπ.

Ἡ ἐγγραφὴ ἄρχεται ἀπὸ τὰς 2 Δεκεμβρίου καὶ λήγει ὁριστικῶς εἰς τὰς 5 ἰδίου μηνός. Πᾶς μὴ προσερχόμενος ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω ταχθείσης προθεσμίας ἀποκλείεται:

Ἐντολῇ Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς
Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Δ. ΜΑΓΛΑΡΑΣ — ΚΩΝ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ ΔΙ' ΕΚΠΟΙΗΣΙΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΑΡΧΕΙΩΝ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 6ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Κεντρικοῦ Ταχ)μείου, ἐπαναληφθήσεται πλειοδοτικὴ Δημοπρασία διὰ τὴν ἐκποίησιν Παλαιοῦ Ἀρχείου.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ζητήσωσιν πληροφορίας παρὰ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ταχ)μείου.

Ἐν Θεσ)νίκῃ τῇ 1 Δεκεμβρίου 1942
Ἡ Ἐπιτροπή

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Ἀριθ. 13586

Ἐν Θεσσαλονίκῃ σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἐννάτην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ δευτέρου ἔτους ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Πέμπτην καὶ ὥραν 11 π. μ. ὁ ὑπογεγραμμένος Θωμᾶς Βαβύλης Δικαστικὸς Κλητὴρ τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ ἐνταῦθα Δικηγόρου κ. Σταύρου Πάσχου πληρεξουσίου τῆς Σοφίας συζ. Μιχαὴλ Σκαρπεδοπούλου τὸ γένος Ἀγκόπ Ταμοζιὰν κατοίκου Θεσσαλονίκης μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν διὰ τὸν Μιχαὴλ Σκαρπεδόπουλον τέως κατοίκου Θεσσαλονίκης καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῆς ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης ἀπευθυνομένης ἀπὸ 17-10-42 ἀγωγὴν τῆς πρώτης κατ' αὐτοῦ μετὰ τῆς κάτωθι αὐτῆς ὑπ' ἀριθ. 2707 καὶ ἀπὸ 21-10-42 πράξεως τοῦ Γραμματέως τοῦ Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης περὶ καταθέσεως παρ' αὐτῷ τῆς ὡς ἄνω ἀγωγῆς καὶ ὡρίσθη ἡμέρα πρὸς συζήτησιν ταύτης ἡ 20ὴ Φεβρουαρίου 1942 ἡμέρα Σάββατον καὶ ὥρα συνήθη τῶν Πολιτικῶν Συνεδριῶν καὶ ἐνεγράφη εἰς πινάκιον τακτικὸν ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 4. Καὶ μετὰ τῆς κάτωθι ἀπὸ 28—10-42 παραγγελίας πρὸς ἐπίδοσιν πρὸς γνῶσιν του καὶ διὰ τὰς νομίμους συνεπείας καλούμενον ἅμα καὶ πρὸς συζήτησιν τῆς ἄνω ἀγωγῆς ὅτε καὶ ὅπου ὁρίζει ἡ ὡς ἄνω πρᾶξις τοῦ Γραμματέως. Καὶ εἰς ἔνδειξιν. Ὁ λαβὼν Εἰσαγγελεὺς Τ.Σ. Γ. Βελοῦζας. Ὁ Δικ. Κλητὴρ Θωμᾶς Βαβύλης. Δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ἀπογευματινῆς». Θεσσαλονίκη αὐθημερόν. **Ὁ Εἰσαγγελεὺς Γ. Βελοῦζας.**

ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

Θυσία στὸν Ἔρωτα

ΕΝΑΣ ΟΠΕΡΕΤΤΙΚΟΣ ΚΟΛΟΣΣΟΣ

ΣΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ

Αἱ ἐγγραφαὶ εἰς τὰ μαθήματα ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ καὶ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ παρὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. Χ. Οὐζούνη ἤρχισαν καὶ θὰ συνεχισθῶσιν μέχρι καὶ τῆς προσεχοῦς Τρίτης 8ης τρέχ. δι' ὅλα τὰ τμήματα.

Ἰδιαίτερον τμῆμα ἀρχαρίων. Πληροφορίαι καὶ ἐγγραφαὶ καθ' ἑκάστην 10—11 π.μ. παρὰ τῷ οἰκοτροφείῳ Κυρίας Παλαμήδους (Ἐγνατίας 109).

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ
ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΙΚΑ
ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ
ΚΑΙ ΤΣΕΠΗΣ
ΚΩΝΣΤ. Ε. ΤΟΥΦΕΞΗΣ
Ἀθῆναι—Λέκα 4
Τηλ. 21-260

ΠΡΟΣΕΧΩΣ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ
"ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΠΟΝΟΥΝ"
τοῦ
ΠΑΝ. ΠΑΣΧΑΛΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΤΟ "ΑΛΚΑΖΑΡ"

Συνεχίζεται μὲ καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν ἡ προβολὴ τῆς θρυλικῆς ὀπερέττας τοῦ

ΓΙΟΧΑΝ ΣΤΡΑΟΥΣ

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΣΤΗΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

Γυρισμένη στὰ μαγευτικὰ κανάλια τῆς Βενετίας καὶ πλημμυρισμένη ἀπὸ γλυκὲς μελωδίες καὶ ὑπέροχα τρελλὰ **βὰλς τοῦ ΣΤΡΑΟΥΣ.**

Μουσικὴ ἀπόδοσις πρωτοφανὴς διὰ τὸ ΑΛΚΑΖΑΡ.

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
Εἰς πρώτην προβολὴν τὸ ἀριστούργημα
ΕΚΘΕΤΟΣ ΜΠΑΜΠΑΣ
Μὲ τὸν ὑπέροχον
ΧΑΝΣ ΡΗΜΑΝ

Ο ΙΑΤΡΟΣ
Α. ΤΣΑΟΥΣΟΓΛΟΥ
ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Ἐγνατίας 16 (Στάσις Κολόμβου
Τηλ. 47-86
ΕΙΔΙΚΟΣ διὰ νοσήματα πνευμόνων, καρδίας, ἥπατος, στομάχου, ἐντέρων, νεφρῶν.
ΔΕΧΕΤΑΙ: Καθ' ἑκάστην ἐν τῷ ἰατρείῳ του 11—1 καὶ 4—5.

ΝΙΚΟΣ Γ. ΒΑΡΛΑΣ
ἰατρὸς Παθολόγος-Μικροβιολόγος
τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων
Δέχεται καθ' ἑκάστην 11-1 καὶ 4-7
ὁδὸς Δημ. Μαργαρίτη 2 (πλατεῖα Ἱπποδρομίου) ἀριθ. τηλ. 32-20

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΑΠΟΘΗΚΗ πρὸς ἐνοικίασιν ἰσόγειος ἢ ἰσόγειος μεθ' ὑπογείου συνολικοῦ (ἐμβαδοῦ 500—2000 τετραγ. μέτρων εἰς κεντρικὴν θέσιν προτιμωμένης τῆς περιοχῆς Πλατείας Βαρδαρίου.
Ἀπευθυντέον Στοὰ Σαοὺλ ἀρ. 30 Δικηγορικὸν Γραφεῖον Δημοσθένους Γαύρου τηλ. 26—55.

Ὁ Ἰατρὸς
κ. ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΚΟΥΖΑΣ
Δέχεται Τσιμισκῆ 94 ὥρα 11—1
Ἐφαρμόζει συνθετικὴν διάγνωσιν καὶ φυσιοθεραπείαν

Ὁ εἰδικὸς ὀφθαλμολόγος ἰατρός
Θ. Κ. ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΣ
δέχεται εἰς τὴν κλινικήν του ὁδὸς Ἁγ. Δημητρίου 145—Σοφοκλέους καθ' ἑκάστην 11—5. Ἀρ. τηλ. 44—76

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΙΑΤΡΕΙΟΥ
Ὁ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ κ. ΒΑΣ. ΡΑΠΤΗΣ μετέφερε τὸ Ἰατρεῖόν του εἰς τὴν ὁδὸν Ἁγ. Σοφίας 34. Τηλ. 65-65 ἔνθα δέχεται 8.30—12 πμ. 2.30-5 μμ.

Ὁ εἰδικὸς ἰατρὸς κ.
ΦΙΛΩΝ ΚΤΕΝΙΔΗΣ
τ. Διευθυντὴς Νοσοκομείων
δέχεται διὰ ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ-ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ καὶ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑ. (Διαθερμίαι βραχέων κυμάτων κ.τ.λ.
Ὁδὸς Τσιμισκῆ ἀρ. 54 Τηλ. 56—66

Ο ΙΑΤΡΟΣ κ. Γ. ΖΟΥΡΑΡΙΣ
εἰδικὸς ἰατρὸς
Τεξολόγος—Ἀφροδισιολόγος
Ἁγίας Σοφίας 23 Τηλ. 36-55
Ἐπιστημονικὴ θεραπεία τῆς ἀνικανότητος. Ἐφαρμογὴ τῆς θεωρίας πληρώσεως καὶ ἀντιστάσεως. Εἰδικοὶ διάδρομοι καὶ ἰδιαίτεραι αἴθουσαι ἀναμονῆς διὰ τὰς κυρίας.

2Α ΕΚΔΟΣΙΣ ΩΡΑ 5 Μ.Μ.

ΤΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΑΝΕΤΡΕΨΑΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΠΑΡΑ ΤΟ ΤΕΡΕΚ ΚΑΙ ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΑΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΑΣ ΦΑΛΑΓΓΑΣ ΔΙ' ΥΠΕΡΚΕΡΑΣΜΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΤΕΠΠΑΝ ΤΩΝ ΚΑΛΜΟΥΧΩΝ

Ἐντὸς 20ημέρου κατεστράφησαν 309 μπολσεβικικὰ ἀεροπλάνα

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΚΑΤΑΔΡΟΜΙΚΟΝ ΕΒΥΘΙΣΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΥΤΙΚΗΝ ΜΕΣΟΓΕΙΟΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, (D. N. B.)—Τὸ μετομεσημβρινὸν ἀνακοινωθὲν τοῦ Ἀνωτάτου Στρατηγείου τῶν ἐνόπλων Γερμανικῶν δυνάμεων, ἔχει ὡς ἑξῆς :

Εἰς τὸν Καύκασον ἔχουν ἐπηρεασθῇ μεγάλως αἱ ἐπιχειρήσεις λόγῳ πλημμυρῶν καὶ ἀδιαβάτου τῶν ὁδῶν. Ἐν τούτοις εἴς τινα σημεῖα διεξήχθησαν τοπικαὶ συγκρούσεις μὲ τὸν πεισμόνως ἐπιτιθέμενον ἐχθρόν, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ σοβιετικοὶ ὑπέστησαν μεγάλας ἀπωλείας. Ἰσχυραὶ ἐχθρικαὶ δυνάμεις ἀνετράπησαν βορείως τοῦ Τερὲκ δι' ἀντεπιθέσεως, ἓν σύνταγμα πεζικοῦ συνετρίβη, πολυάριθμοι αἰχμάλωτοι συνελήφθησαν καὶ λάφυρα ἐκυριεύθησαν.

Μαχητικὰ ἀεροπλάνα κατεδίωξαν τὸν φεύγοντα ἀντίπαλον καὶ κατέστρεψαν πολυάριθμα βαρέα ὅπλα καὶ τροχοφόρα.

Εἰς τὴν στέππαν τῶν Καλμούχων γερμανικὰ μηχανοκίνητα στρατεύματα ἀπέκοψαν δι' αἰφνιδιαστικοῦ εὐρέος ὑπερκερασμοῦ τὰς μετόπισθεν συγκοινωνίας τῶν Σοβιετικῶν καὶ κατέστρεψαν πολλὰς φάλαγγας.

Καὶ χθὲς ἐναυάγησαν νέαι ἐπιθέσεις ἰσχυρῶν σχηματισμῶν πεζικοῦ καὶ τὰνκς τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὴν περιοχὴν Βόλγα—Δόν, προσκρούσασαι εἰς τὴν πείσμονα ἀντίστασιν τῶν γερμανικῶν καὶ ρουμανικῶν στρατευμάτων. Ἐν συνεργασίᾳ μὲ ἰσχυρὰς γερμανικὰς καὶ ρουμανικὰς ἀεροπορικὰς δυνάμεις ἐπροξενήθησαν εἰς τὸν ἐχθρὸν μεγάλαι αἱματηραὶ ἀπώλειαι καὶ κατεστράφησαν, μόνον μεταξὺ Βόλγα καὶ Δόν, 60 τεθωρακισμένα ἅρματα μάχης.

Εἰς τὸν τομέα Καλίνιν—λίμνης Ἴλμεν σχηματισμοὶ τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς ἀεροπορίας ἀπέκρουσαν εἰς συνεχεῖς σκληροὺς ἀγῶνας ἀποκρούσεως ὅλας τὰς ἐχθρικὰς ἐπιθέσεις αἱματηρῶς, ἐν μέρει δι' ἀντεπιθέσεως, καὶ κατέστρεψαν 106 τεθωρακισμένα ἅρματα μάχης.

Εἰς τὸ μέτωπον τῆς Παγωμένης Θαλάσσης σοβιετι καὶ συγκεντρώσεις στρατευμάτων διεσκορπίσθησαν δι' ἀεροπορικῆς ἐπιθέσεως, ἡ πόλις δὲ καὶ ὁ λιμὴν τοῦ Μουρμὰν καὶ τῆς Κόλα ἐπλήγησαν βαρέως.

Κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 11 μέχρι 30 Νοεμβρίου κατεστράφησαν 309 σοβιετικὰ ἀεροπλάνα. Ἐκ τούτων 220 κατερρίφθησαν εἰς ἀερομαχίας, 71 ὑπὸ τοῦ ἀντιαεροπορικοῦ πυροβολικοῦ τῆς ἀεροπορίας καὶ 15 ὑπὸ τμημάτων τοῦ στρατοῦ.

Τὰ ὑπόλοιπα κατεστράφησαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἀπωλέσθησαν εἰς τὸ Ἀνατολικὸν μέτωπον 83 ἡμέτερα ἀεροπλάνα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗΝ

Εἰς τὴν Δυτικὴν Κυρηναϊκὴν ἡ ἀεροπορία ἐπροξένησε καὶ πάλιν εἰς τὸν ἐχθρὸν μεγάλας ἀπωλείας εἰς τεθωρακισμένα ἅρματα ἀνιχνεύσεως καὶ τροχοφόρα. Αἱ λιμενικαὶ ἐγκαταστάσεις τοῦ Τομπροὺκ ὑπῆρξαν κατὰ τὴν τελευταίαν νύκτα ὁ στόχος σφοδρῶν βομβαρδιστικῶν ἐπιθέσεων.

Κατὰ τοπικὰς συγκρούσεις εἰς τὴν Τύνιδα συνελήφθησαν 200 αἰχμάλωτοι καὶ κατεστράφησαν 34 τεθωρακισμένα ἅρματα μάχης καὶ 6 τεθωρακισμένα ἅρματα ἀνιχνεύσεως. Οἱ ἐχθρικοὶ λιμένες ἀνεφοδιασμοῦ εἰς τὴν Γαλλικὴν Βόρειον Ἀφρικὴν ὑπέστησαν συνεχεῖς ἀπὸ ἀέρος ἐπιθέσεις, καὶ ἐπετεύχθησαν μεγάλαι καταστροφαί.

Γερμανικὸν ὑποβρύχιον κατεβύθισεν εἰς τὴν δυτικὴν Μεσόγειον διὰ δύο εὐστόχων τορπιλλῶν ἓν βρεττανικὸν καταδρομικὸν τύπου «Λόντον».

Πρὸ τῶν παραλίων τοῦ Ἀλγερίου ἓν βρεττανικὸν ἀντιτορπιλλικὸν ἐπλήγη διὰ βομβῶν καὶ ἐγκατελείφθη ὑπὸ τοῦ πληρώματός του. Ἕνα πλοῖον φρουρήσεως κατεβυθίσθη.

Βρεττανικὰ βομβαρδιστικὰ ἐνήργησαν κατὰ τὴν νύκτα πρὸς τὴν 3 Δεκεμβρίου ἐπιθέσεις ἐναντίον τῆς Δυτικῆς Γερμανίας. Εἴς τινα μέρη τῆς περιοχῆς Ρήνου—Μάϊν ἐπροξενήθησαν ἐλάχισται ζημίαι εἰς οἰκοδομάς. 5 ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα κατερρίφθησαν.

Εἰς τὰ νοτιοανατολικὰ παράλια τῆς Ἀγγλίας γερμανικὰ καταδιωκτικὰ ἔπληξαν ἐν καιρῷ ἡμέρας σιδηροδρομικοὺς στόχους καὶ καταλύματα στρατευμάτων